

Ovaj je tekst namijenjen isključivo dokumentiranju i nema pravni učinak. Institucije Unije nisu odgovorne za njegov sadržaj. Vjerodostojne inačice relevantnih akata, uključujući njihove preambule, one su koje su objavljene u Službenom listu Europske unije i dostupne u EUR-Lexu. Tim službenim tekstovima može se izravno pristupiti putem poveznica sadržanih u ovom dokumentu.

► **B** **DIREKTIVA 2008/98/EZ EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**
od 19. studenoga 2008.
o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva
(Tekst značajan za EGP)
 (SL L 312, 22.11.2008., str. 3.)

Koju je izmijenila:

		Službeni list		
		br.	stranica	datum
► <u>M1</u>	Uredba Komisije (EU) br. 1357/2014 od 18. prosinca 2014.	L 365	89	19.12.2014.
► <u>M2</u>	Direktiva Komisije (EU) 2015/1127 od 10. srpnja 2015.	L 184	13	11.7.2015.
► <u>M3</u>	Uredba Vijeća (EU) 2017/997 od 8. lipnja 2017.	L 150	1	14.6.2017.
► <u>M4</u>	Direktiva (EU) 2018/851 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018.	L 150	109	14.6.2018.

Koju je ispravio:

- **C1** Ispravak, SL L 297, 13.11.2015, str. 9 (2015/1127)
 ► **C2** Ispravak, SL L 42, 18.2.2017, str. 43 (1357/2014)

▼B**DIREKTIVA 2008/98/EZ EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**

od 19. studenoga 2008.

o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva

(Tekst značajan za EGP)

POGLAVLJE I.

PREDMET, PODRUČJE PRIMJENE I DEFINICIJE**▼M4***Članak 1.***Predmet i područje primjene**

Ovom se Direktivom utvrđuju mjere za zaštitu okoliša i zdravlja ljudi sprečavanjem ili smanjenjem nastanka otpada, štetnih učinaka nastanka otpada i njegovim gospodarenjem, smanjenjem ukupnog utjecaja uporabe resursa i povećanjem učinkovitosti takve uporabe, što je ključno za prijelaz na kružno gospodarstvo i osiguravanje dugoročne konkurentnosti Unije.

▼B*Članak 2.***Izuzeca iz područja primjene**

1. Iz područja primjene ove Direktive isključuje se sljedeće:
 - (a) plinovite tvari koje se ispuštaju u atmosferu;
 - (b) zemlja/tlo (*in situ*) uključujući neiskopano onečišćeno tlo i građevine trajno povezane sa zemljištem;
 - (c) neonečišćeno tlo i drugi materijali iz prirode iskopani tijekom građevinskih aktivnosti ako je nedvojbeno da će se taj materijal koristiti za građevinske svrhe u svojem prirodnom obliku na lokaciji s koje je iskopan;
 - (d) radioaktivni otpad;
 - (e) deaktivirani eksplozivi;
 - (f) fekalije, ako nisu obuhvaćene stavkom 2. točkom (b), slama i drugi neopasni poljoprivredni ili šumski materijal koji se nalazi u prirodi i koji se koristi u poljoprivredi, šumarstvu ili za proizvodnju energije iz takve biomase postupcima ili metodama koje ne štete okolišu i ne ugrožavaju zdravlje ljudi.
2. U mjeri u kojoj je obuhvaćeno drugim zakonodavstvom Zajednice, iz područja primjene ove Direktive isključuje se sljedeće:
 - (a) otpadne vode;
 - (b) nusproizvodi životinjskog podrijetla uključujući prerađene proizvode obuhvaćene Uredbom (EZ) br. 1774/2002, osim proizvoda namijenjenih spaljivanju, odlaganju na odlagališta ili uporabi u postrojenjima na bioplin ili kompost;

▼B

- (c) strvine životinja koje nisu zaklane nego su uginule, uključujući životinje usmrćene radi istrebljenja epizootskih bolesti, koje se zbrinjavaju u skladu s Uredbom (EZ) br. 1774/2002;
- (d) otpad koji nastaje pri istraživanju, eksploataciji, oplemenjivanju i skladištenju mineralnih sirovina te pri radu kamenoloma obuhvaćen Direktivom 2006/21/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o gospodarenju otpadom od istraživanje i eksploatacije mineralnih sirovina ⁽¹⁾;

▼M4

- (e) tvari koje su namijenjene uporabi kao krmiva kako su definirana u članku 3. stavku 2. točki (g) Uredbe (EZ) 767/2009 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾ i ne sastoje se od nusproizvoda životinjskog podrijetla niti ih sadržavaju.

▼B

3. Ne dovodeći u pitanje obveze na temelju drugog relevantnog zakonodavstva Zajednice, iz područja ove Direktive isključuju se sedimenti koji se premještaju unutar površinskih voda radi gospodarenja vodama i vodenim tokovima ili sprečavanja poplava ili ublažavanja posljedica poplava, suša ili regeneracije zemljišta ako se dokaže da su ti sedimenti neopasni.

4. Specifična pravila za posebna slučajeve o gospodarenju posebnim kategorijama otpada, ili kao dopuna pravilima iz ove Direktive, mogu se utvrditi u pojedinačnim Direktivama.

*Članak 3.***Definicije**

U smislu ove Direktive, primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „otpad” znači svaka tvar ili predmet koji posjednik odbacuje ili namjerava ili mora odbaciti;
2. „opasan otpad” znači otpad koji posjeduje jedno ili više opasnih svojstava navedenih u Prilogu III.;

▼M4

2.a „neopasni otpad” znači otpad koji nije obuhvaćen točkom 2.;

2.b „komunalni otpad” znači:

- (a) miješani otpad i odvojeno skupljeni otpad iz kućanstava, uključujući papir i karton, staklo, metale, plastiku, biootpad, drvo, tekstil, ambalažu, otpadnu električnu i elektroničku opremu, otpadne baterije i akumulatore te glomazni otpad, uključujući madrace i namještaj;

⁽¹⁾ SL L 102, 11.4.2006., str. 15.

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 767/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o stavljanju na tržište i korištenju hrane za životinje, izmjeni Uredbe (EZ) br. 1831/2003 Europskog parlamenta i Vijeća i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 79/373/EEZ, Direktive Komisije 80/511/EEZ, direktiva Vijeća 82/471/EEZ, 83/228/EEZ, 93/74/EEZ, 93/113/EZ i 96/25/EZ te Odluke Komisije 2004/217/EZ (SL L 229, 1.9.2009., str. 1.).

▼ M4

- (b) miješani otpad i odvojeno skupljeni otpad iz ostalih izvora, kada je takav otpad po prirodi i sastavu sličan otpadu iz kućanstava;

Komunalni otpad ne uključuje otpad iz proizvodnje, poljoprivrede, šumarstva, ribarstva, septičkih jama i kanalizacijske mreže i pročišćavanja otpadnih voda, uključujući kanalizacijski mulj, otpadna vozila ili građevinski otpad.

Tom definicijom ne dovodi se u pitanje raspodjela odgovornosti za gospodarenje otpadom između javnih i privatnih subjekata;

- 2.c „građevinski otpad” znači otpad nastao iz aktivnosti građenja i rušenja;

▼ B

3. „otpadna ulja” znači mineralna ili sintetička ulja za podmazivanje ili industrijska ulja koja su postala neprikladna za uporabu za koju su prvobitno bila namijenjena, primjerice ulja iz motora s unutarnjim izgaranjem i ulja reduktora, ulja za podmazivanje, ulja za turbine i hidraulička ulja;

▼ M4

4. „biootpad” znači biorazgradivi otpad iz vrtova i parkova, hrana i kuhinjski otpad iz kućanstava, ureda, restorana, veleprodaje, kantina, ugostiteljskih i maloprodajnih objekata i sličan otpad iz proizvodnje prehrambenih proizvoda;

- 4.a „otpad od hrane” znači sva hrana kako je definirana u članku 2. Uredbe (EZ) br. 178/2002 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ koja je postala otpad;

▼ B

5. „proizvođač otpada” znači svaka osoba čijom aktivnošću nastaje otpad (izvorni proizvođač otpada) ili svaka osoba koja prethodnom obradom, miješanjem ili drugim postupkom mijenja sastav ili svojstva otpada;
6. „posjednik otpada” znači proizvođač otpada odnosno fizička ili pravna osoba koja posjeduje otpad;
7. „trgovac” znači svako poduzeće koje u nabavci, a kasnije i prodaji otpada, djeluje u ulozi nalogodavca, uključujući i posrednike koji otpad ne preuzimaju u fizički posjed;
8. „posrednik” znači svako poduzeće koje organizira uporabu ili zbrinjavanje otpada u ime drugih, uključujući posrednike koji otpad ne preuzimaju u fizički posjed;

▼ M4

9. „gospodarenje otpadom” znači skupljanje, prijevoz, uporaba (uključujući razvrstavanje) i zbrinjavanje otpada, uključujući nadzor nad tim postupcima i naknadno održavanje lokacija zbrinjavanja, a obuhvaća i radnje koje poduzimaju trgovac ili posrednik;

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 178/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2002. o utvrđivanju općih načela i uvjeta zakona o hrani, osnivanju Europske agencije za sigurnost hrane te utvrđivanju postupaka u područjima sigurnosti hrane (SL L 31, 1.2.2002., str. 1.).

▼ B

10. „skupljanje” znači prikupljanje otpada, uključujući prethodno razvrstavanje i privremeno skladištenje otpada u svrhu prijevoza do postrojenja za obradu otpada;
11. „odvojeno skupljanje” znači skupljanje prilikom kojega se tijekom otpada drže odvojeno prema njegovoj vrsti i svojstvima kako bi se olakšala obrada;
12. „sprečavanje” znači mjere koje se poduzimaju prije nego je tvar, materijal ili proizvod postao otpad, kojima se smanjuju:
 - (a) količine otpada, uključujući smanjenje ponovnom uporabom proizvoda ili produljenjem životnog vijeka proizvoda;
 - (b) štetni učinci otpada na okoliš i zdravlje ljudi; ili

▼ M4

- (c) sadržaj opasnih tvari u materijalima i proizvodima;

▼ B

13. „ponovna uporaba” znači svaki postupak kojim se proizvodi ili dijelovi koji nisu otpad ponovno koriste u istu svrhu za koju su izvorno načinjeni;
14. „obrada” znači postupci uporabe ili zbrinjavanja, uključujući i postupke pripreme prije uporabe ili zbrinjavanja;
15. „oporaba” znači svaki postupak čiji glavni rezultat je otpad koji je koristan jer zamjenjuje druge materijale koje bi inače trebalo upotrijebiti za tu određenu svrhu, ili otpad koji se priprema kako bi ispunio tu svrhu, u tvornici ili u širem gospodarskom smislu. U Prilogu II. naveden je neiscrpan popis postupaka uporabe;

▼ M4

- 15.a „materijalna uporaba” znači svaki postupak uporabe, isključujući energetske uporabe i preradu u materijale koji će se uporabljivati kao gorivo ili druga sredstva za proizvodnju energije; uključuje, među ostalim, pripremu za ponovnu uporabu, recikliranje i nasipavanje;

▼ B

16. „priprema za ponovnu uporabu” znači postupci uporabe kao što su provjera, čišćenje ili popravak, kojim se proizvodi ili dijelovi proizvoda koji su postali otpad pripremaju kako bi se mogli ponovno uporabiti bez dodatne predobrade;
17. „recikliranje” znači svaki postupak uporabe kojim se otpadni materijali prerađuju u proizvode, materijale ili tvari za izvornu ili drugu svrhu. Recikliranje obuhvaća preradu organskog materijala, ali ne uključuje energetske uporabe i preradu u materijal koji se koristi kao gorivo ili materijal za nasipavanje;

▼ M4

- 17.a „nasipavanje” znači svaki postupak uporabe pri kojima se odgovarajući neopasan otpad upotrebljuje za potrebe sanacije otkopanih prostora ili u tehničke svrhe pri uređenju krajolika. Otpad koji se upotrebljuje za nasipavanje mora zamijeniti materijale koji nisu otpad, odgovarati prethodno navedenim svrhama i biti ograničen na količinu koja je strogo potrebna za postizanje tih svrha;

▼B

18. „regeneracija otpadnih ulja” znači svaki postupak oporabe (recikliranja) kojim se bazna ulja mogu proizvesti rafiniranjem otpadnih ulja, posebno uklanjanjem nečistoća, proizvoda oksidacije i aditiva sadržanih u takvim uljima;
19. „zbrinjavanje” znači svaki postupak koji nije oporaba, čak i kad postupak ima za sekundarnu posljedicu obnovu tvari ili energije. U Prilogu I. nalazi se neiscrpan popis postupaka zbrinjavanja;
20. „najbolje raspoložive tehnike” znači najbolje raspoložive tehnike prema definiciji iz članka 2. stavka 11. Direktive 96/61/EZ;

▼M4

21. „program proširene odgovornosti proizvođača” znači skup mjera koje poduzimaju države članice kako bi osigurale da proizvođači proizvoda snose financijsku odgovornost ili financijsku i organizacijsku odgovornost za gospodarenje fazom otpada u životnom vijeku proizvoda.

▼B*Članak 4.***Hijerarhija otpada**

1. Kao redoslijed prioriteta zakonodavstva i politike o sprečavanju nastanka otpada i gospodarenju otpadom primjenjuje se sljedeća hijerarhija otpada:

- (a) sprečavanje;
- (b) priprema za ponovnu uporabu;
- (c) recikliranje;
- (d) drugi postupci oporabe npr. energetska oporaba; i
- (e) zbrinjavanje.

2. Kad primjenjuju hijerarhiju otpada koja se spominje u stavku 1., države članice poduzimaju mjere kojima potiču rješenja koja nude najbolji ukupni učinak na okoliš. To može zahtijevati da se za posebne tipove otpada odstupi od navedene hijerarhije u slučajevima poduzimanja mjera koje imaju najbolji ukupni učinak na okoliš i zasni-vaju se na razmatranju životnog ciklusa o ukupnim utjecajima pri nastanku i gospodarenju takvim otpadom.

Države članice osiguravaju da razvoj zakonodavstva i politike o otpadu bude potpuno transparentan postupak u kojem se poštuju postojeći nacionalni propisi o savjetovanju i uključivanju građana i svih dionika.

Države članice uzimaju u obzir opća načela zaštite okoliša kao što su predostrožnost i održivost, tehnička provedivost i ekonomska održivost, zaštita resursa, kao i ukupne učinke na okoliš i zdravlje ljudi te gospo-darske i socijalne učinke, u skladu s člancima 1. i 13.

▼M4

3. Države članice primjenjuju ekonomske instrumente i druge mjere kako bi potaknule na primjenu hijerarhije otpada poput onih navedenih u Prilogu IV.a ili drugih prikladnih instrumenata i mjera.

▼ B*Članak 5.***Nusproizvodi****▼ M4**

1. Države članice poduzimaju prikladne mjere kako bi osigurale da se tvar ili predmet koji nastaje kao rezultat proizvodnog procesa čiji primarni cilj nije proizvodnja te tvari ili predmeta ne smatra otpadom, već nusproizvodom ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

▼ B

- (a) daljnja uporaba tih tvari ili predmeta je osigurana,;
- (b) tvar ili predmet mogu se upotrijebiti izravno, bez dodatne obrade osim uobičajenim industrijskim postupcima;
- (c) tvar ili predmet nastaje kao sastavni dio proizvodnog procesa; i
- (d) daljnja uporaba tvari ili predmeta je u skladu s propisima, tj. tvar ili predmet ispunjava sve relevantne zahtjeve u pogledu proizvoda, zaštite okoliša i zaštite zdravlja za tu konkretnu uporabu i neće dovesti do ukupnih štetnih učinaka na okoliš ili zdravlje ljudi.

▼ M4

2. Komisija može donositi provedbene akte radi utvrđivanja detaljnih kriterija za ujednačenu primjenu uvjeta utvrđenih stavkom 1. na određene tvari ili predmete.

Tim se detaljnim kriterijima osigurava visoka razina zaštite okoliša i zdravlja ljudi te razboritog i racionalnog korištenja prirodnih resursa.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 39. stavka 2. Prilikom usvajanja tih provedbenih akata, Komisija od svih kriterija koje su države članice donijele u skladu sa stavkom 3. ovog članka kao početnu točku uzima najstrože kriterije i kriterije koji najviše štite okoliš te u razvijanju detaljnih kriterija daje prednost ponovljivim praksama industrijske simbioze.

3. Ako na razini Unije ne postoje kriteriji iz stavka 2., države članice mogu utvrditi detaljne kriterije za primjenu uvjeta iz stavka 1. na konkretne tvari ili predmete.

Države članice obavješćuju Komisiju o tim detaljnim kriterijima u skladu s Direktivom (EU) 2015/1535 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ ako se to zahtijeva tom Direktivom.

▼ B*Članak 6.***Prestanak statusa otpada****▼ M4**

1. Države članice poduzimaju prikladne mjere kako bi osigurale da se otpad koji je bio podvrgnut recikliranju ili drugom postupku uporabe prestane smatrati otpadom ako ispunjava sljedeće uvjete:

⁽¹⁾ Direktiva (EU) 2015/1535 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. rujna 2015. o utvrđivanju postupka pružanja informacija u području tehničkih propisa i pravila o uslugama informacijskog društva (SL L 241, 17.9.2015., str. 1.).

▼M4

(a) tvar ili predmet uporabljivat će se za posebne namjene;

▼B

(b) za takvu stvar ili predmet postoji tržište i potražnja;

(c) tvar ili predmet ispunjavaju tehničke zahtjeve za posebne namjene i zadovoljavaju postojeće propise i norme koje važe za proizvode; i

(d) uporaba tvari ili predmeta neće dovesti do ukupnih štetnih učinaka na okoliš ili zdravlje ljudi.

▼M4

2. Komisija prati razvoj nacionalnih kriterija u državama članicama i procjenjuje je li na toj osnovi potrebno razviti kriterije za prestanak statusa otpada na razini Unije. S tim ciljem i gdje je to prikladno Komisija donosi provedbene akte radi utvrđivanja detaljnih kriterija za ujednačenu primjenu uvjeta utvrđenih stavkom 1. na određene vrste otpada.

Tim se detaljnim kriterijima osigurava visoka razina zaštite okoliša i zdravlja ljudi te olakšava razborito i racionalno korištenje prirodnih resursa. Ti kriteriji uključuju:

(a) dopustivi ulazni otpadni materijal za postupak uporabe;

(b) dozvoljene postupke i tehnike obrade;

(c) kriterije kvalitete za materijale koji prestaju biti otpad kao rezultat postupka uporabe u skladu s primjenjivim standardima za proizvode, uključujući granične vrijednosti za onečišćujuće tvari, gdje je to potrebno;

(d) zahtjeve za sustave gospodarenja da pokažu usklađenost s kriterijima za prestanak statusa otpada, uključujući zahtjeve za kontrolu kvalitete i unutarnji nadzor te akreditaciju, gdje je to prikladno; i

(e) zahtjev za izjavu o sukladnosti.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 39. stavka 2.

Prilikom usvajanja tih provedbenih akata Komisija uzima u obzir odgovarajuće kriterije koje su države članice uspostavile u skladu sa stavkom 3. te kao početnu točku od tih kriterija uzima najstrože kriterije i kriterije koji najviše štite okoliš.

3. Ako na razini Unije nisu određeni kriteriji u skladu sa stavkom 2., države članice mogu utvrditi detaljne kriterije za primjenu uvjeta iz stavka 1. na određene vrste otpada. Tim se detaljnim kriterijima uzimaju u obzir svi mogući štetni učinci tvari ili predmeta na okoliš i zdravlje ljudi te oni moraju zadovoljavati zahtjeve iz stavka 2. točaka od (a) do (e).

Države članice obavješćuju Komisiju o tim kriterijima u skladu s Direktivom (EU) 2015/1535 ako se to zahtijeva tom Direktivom.

▼ M4

4. Ako kriteriji nisu određeni bilo na razini Unije ili na nacionalnoj razini u skladu sa stavkom 2. ili 3., država članica može odlučiti za svaki pojedinačni slučaj, ili poduzeti odgovarajuće mjere da provjeri, je li određeni otpad prestao biti otpad na temelju uvjeta stavka 1. i, gdje je to potrebno, uzimajući u obzir zahtjeve utvrđene u stavku 2. točkama od (a) do (e) te granične vrijednosti za onečišćujuće tvari i sve moguće štetne posljedice za okoliš i zdravlje ljudi. Takve odluke za svaki pojedinačni slučaj nije potrebno prijavljivati Komisiji u skladu s Direktivom (EU) 2015/1535.

Države članice mogu informacije o odlukama za pojedinačne slučajeve i o rezultatima provjere koju provode nadležna tijela učiniti javno dostupnima elektroničkim sredstvima.

5. Fizička ili pravna osoba koja:

(a) prvi put koristi materijal koji je prestao biti otpad i nije stavljen na tržište; ili

(b) stavi materijal na tržište prvi put nakon što je prestao biti otpad,

osigurava da taj materijal ispunjava relevantne zahtjeve u skladu sa zakonodavstvom o kemikalijama i proizvodima. Uvjeti utvrđeni u stavku 1. moraju biti ispunjeni prije nego što se zakonodavstvo o kemikalijama i proizvodima počne primjenjivati na materijal koji je prestao biti otpad.

▼ B*Članak 7.***Popis otpada**

► **M4** 1. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 38.a radi nadopunjavanja ove Direktive utvrđivanjem popisa otpada i njegovog preispitivanja u skladu sa stavicima 2. i 3. ovog članka. ◀ stavku 2. Popis otpada obuhvaća opasni otpad, a pri uvrštenju otpada na popis uzimaju se u obzir podrijetlo i sastav otpada i, prema potrebi, granične vrijednosti koncentracija opasnih tvari. Popis otpada je obvezujući u pogledu određivanja otpada koji treba smatrati opasnim otpadom. Uvrštenje neke tvari ili predmeta na popis ne znači da je ta tvar ili predmet otpad u svim okolnostima. Tvar ili predmet smatrat će se otpadom samo ako je primjenjiva definicija iz točke 1. članka 3.

▼ M4

2. Otpad koji se na popisu otpada ne pojavljuje kao opasan država članica može smatrati opasnim otpadom ako pokazuje jedno ili više svojstava navedenih u Prilogu III. Država članica o takvim slučajevima izvješćuje Komisiju bez odlaganja i dostavlja joj sve relevantne podatke. Popis treba preispitati u svjetlu primljenih obavijesti kako bi se donijela odluka o tome je li ga potrebno prilagoditi.

▼ B

3. Ako država članica može dokazati da određeni otpad koji se pojavljuje na popisu opasnog otpada ne pokazuje neko od svojstava navedenih u Prilogu III., ona takav otpad može smatrati neopasnim otpadom. Država članica dužna je izvijestiti Komisiju o takvim slučajevima bez odlaganja i dostaviti Komisiji sve relevantne podatke. Popis treba preispitati u svjetlu primljenih obavijesti kako bi se donijela odluka o tome je li ga potrebno prilagoditi.

▼ B

4. Ponovna klasifikacija opasnog otpada u neopasan otpad ne može biti rezultat razrjeđivanja ili miješanja otpada s ciljem snižavanja početnih koncentracija opasnih tvari na razinu ispod kritičnih vrijednosti na temelju kojih se za otpad utvrđuje da je opasan.

▼ M4

▼ B

6. Države članice mogu smatrati otpad neopasnim otpadom u skladu s popisom otpada koji se spominje u stavku 1.

7. Komisija osigurava da se pri izradi i preispitivanju tog popisa poštuju, prema potrebi, načela jasnoće, sveobuhvatnosti i dostupnosti za korisnike, a posebno za mala i srednja poduzeća (SME).

POGLAVLJE II.

OPĆI ZAHTJEVI

*Članak 8.***Proširena odgovornost proizvođača**

1. Kako bi se ojačala ponovna uporaba i sprečavanje, recikliranje i drugi načini uporabe otpada, države članice mogu donijeti zakonodavne i druge mjere kojima će osigurati da svaka fizička ili pravna osoba koja profesionalno razvija, proizvodi, prerađuje, obrađuje, prodaje ili uvozi proizvode (proizvođač proizvoda) bude obuhvaćena režimom proširene odgovornosti proizvođača.

Te mjere mogu obuhvaćati prihvaćanje povrata proizvoda ili otpada koji preostaje nakon uporabe tih proizvoda, kao i naknadno gospodarenje otpadom i financijsku odgovornost za te aktivnosti. Te mjere mogu obuhvatiti obvezu pružanja javno dostupnih informacija o tome u kojoj je mjeri proizvod pogodan za ponovnu uporabu ili recikliranje.

▼ M4

Ako te mjere uključuju uspostavu programa proširene odgovornosti proizvođača, primjenjuju se opći minimalni zahtjevi utvrđeni u članku 8.a.

Države članice mogu odlučiti da bi proizvođači proizvoda koji svojom voljom preuzmu financijsku ili financijsku i organizacijsku odgovornost za gospodarenje fazom otpada u životnom vijeku proizvoda trebali primjenjivati sve opće minimalne zahtjeve utvrđene u članku 8.a. ili samo neke od njih.

2. Države članice mogu poduzeti odgovarajuće mjere kako bi potakle dizajn proizvoda i sastavnih dijelova proizvoda koji umanjuju učinak proizvoda na okoliš i nastanak otpada u tijeku proizvodnje i daljnje uporabe proizvoda te kako bi osigurale da se uporaba i zbrinjavanje proizvoda koji su postali otpad provode u skladu s člancima 4. i 13.

▼ M4

Tim se mjerama mogu poticati, među ostalim, razvoj, proizvodnja i marketing proizvoda i sastavnih dijelova proizvoda koji su pogodni za višekratnu uporabu, koji sadržavaju reciklirane materijale, tehnički su trajni, mogu se lako popraviti, a kad postanu otpad, pogodni su za pripremu za ponovnu uporabu i recikliranje kako bi se omogućila pravilna provedba hijerarhije otpada. Tim mjerama uzima se u obzir učinak proizvoda tijekom njihova cijelog životnog vijeka, hijerarhiju otpada i, gdje je to prikladno, potencijal za višestruko recikliranje.

▼ B

3. Kad primjenjuju proširenu odgovornost proizvođača, države članice uzimaju u obzir tehničku provedivost i gospodarsku održivost i ukupne učinke na okoliš, zdravlje ljudi i društvo, poštujući nužnost osiguravanja dobrog funkcioniranja unutarnjeg tržišta.

4. Proširena odgovornost proizvođača primjenjuje se ne dovodeći u pitanje odgovornost za gospodarenje otpadom kako se predviđa člankom 15. stavkom 1. i ne dovodeći u pitanje postojeće zakonodavstvo o posebnim tijekovima otpada i posebnim proizvodima.

▼ M4

5. Komisija organizira razmjenu informacija među državama članicama i sudionicima uključenima u programe proširene odgovornosti proizvođača o praktičnoj provedbi općih minimalnih zahtjeva iz članka 8.a. To, među ostalim, uključuje razmjenu informacija o najboljim praksama kako bi se osigurali odgovarajuće upravljanje i prekogranična suradnja u pogledu programa proširene odgovornosti proizvođača te neometano funkcioniranje unutarnjeg tržišta, o organizacijskim značajkama i praćenju organizacija koje ispunjavaju obveze proširene odgovornosti proizvođača u ime proizvođača proizvoda, o modulaciji financijskih doprinosa, o odabiru subjekata za gospodarenje otpadom i o sprečavanju odbacivanja smeća. Komisija objavljuje rezultate razmjene informacija. Komisija objavljuje rezultate razmjene informacija i može dati smjernice o tim i drugim relevantnim aspektima.

Komisija u dogovoru s državama članicama objavljuje smjernice o prekograničnoj suradnji u pogledu programa proširene odgovornosti proizvođača te modulaciji financijskih doprinosa iz članka 8.a stavka 4. točke (b).

Ako je to potrebno kako bi se izbjeglo narušavanje unutarnjeg tržišta, Komisija može donijeti provedbene akte kako bi odredila kriterije s ciljem ujednačene primjene članka 8.a stavka 4. točke (b), ali isključujući bilo kakvo precizno određivanje razine doprinosa. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 39. stavka 2.

*Članak 8.a***Opći minimalni zahtjevi za programe proširene odgovornosti proizvođača**

1. Ako su programi proširene odgovornosti proizvođača uspostavljeni u skladu s člankom 8. stavkom 1., uključujući u skladu s ostalim zakonodavnim aktima Unije, države članice:

▼ **M4**

- (a) na jasan način definiraju uloge i odgovornosti svih uključenih dionika, uključujući proizvođače proizvoda koji stavljaju proizvode na tržište države članice, organizacije koje u njihovo ime ispunjavaju obveze proširene odgovornosti proizvođača, privatne ili javne subjekte za gospodarenje otpadom, lokalna tijela i, prema potrebi, subjekte za ponovnu uporabu i za pripremu za ponovnu uporabu te poduzeća socijalne ekonomije;
- (b) u skladu s hijerarhijom otpada određuju ciljeve u području gospodarenja otpadom s ciljem ostvarivanja barem kvantitativnih ciljeva relevantnih za program proširene odgovornosti proizvođača kako je utvrđen ovom Direktivom, Direktivom 94/62/EZ, Direktivom 2000/53/EZ, Direktivom 2006/66/EZ i Direktivom 2012/19/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾, i određuju druge kvantitativne i/ili kvalitativne ciljeve koji se smatraju relevantnima za program proširene odgovornosti proizvođača;
- (c) osiguravaju postojanje sustava izvješćivanja radi prikupljanja podataka o proizvodima koje na tržište država članica stavljaju proizvođači proizvoda koji podliježu proširenoj odgovornosti proizvođača i podataka o skupljanju i obradi otpada koji je nastao od tih proizvoda uz navođenje, prema potrebi, tokova otpadnih materijala te drugih podataka koji su relevantni u svrhe točke (b);
- (d) osiguravaju jednako postupanje prema proizvođačima neovisno o podrijetlu ili veličini proizvoda, bez nametanja prekomjernog regulatornog opterećenja za proizvođače, uključujući mala i srednja poduzeća, koji proizvode male količine proizvoda.

2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da su posjednici otpada obuhvaćeni programima proširene odgovornosti proizvođača u skladu s člankom 8. stavkom 1. obaviješteni o mjerama za sprečavanje nastanka otpada, centrima za ponovnu uporabu i pripremu za ponovnu uporabu, sustavima za povrat i skupljanje otpada te sprečavanju odbacivanja smeća. Države članice poduzimaju i mjere kojima potiču posjednike otpada da preuzmu odgovornost i svoj otpad predaju u postojeće sustave odvojenog skupljanja, posebno, gdje je to primjereno, gospodarskim poticajima ili propisima.

3. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da svi proizvođači proizvoda ili organizacije koje ispunjavaju obveze proširene odgovornosti proizvođača u ime proizvođača proizvoda:

- (a) imaju jasno definiran obuhvat u smislu zemljopisnog područja, proizvoda i materijala, bez ograničavanja na područja u kojima je skupljanje i gospodarenje otpadom najisplativije;
- (b) pružaju odgovarajuću dostupnost sustava za skupljanje otpada unutar područja navedenih u točki (a);
- (c) raspolazu potrebnim financijskim sredstvima ili financijskim i organizacijskim sredstvima za ispunjavanje obveza proširene odgovornosti proizvođača;

⁽¹⁾ Direktiva 2012/19/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o otpadnoj električnoj i elektroničkoj opremi (OEEÖ) (SL L 197, 24.7.2012., str. 38.).

▼ **M4**

- (d) primjenjuju odgovarajući sustav samokontrole, prema potrebi uz redovite neovisne revizije radi procjene:
- i. vlastitog financijskog upravljanja, uključujući usklađenost sa zahtjevima utvrđenima stavkom 4. točkama (a) i (b);
 - ii. kvalitete prikupljenih i dostavljenih podataka u skladu s ovim člankom stavkom 1. točkom (c) te sa zahtjevima Uredbe (EZ) br. 1013/2006;
- (e) javno obznanjuju informacije o ostvarenju ciljeva za gospodarenje otpadom iz stavka 1. točke (b) te, u slučaju kolektivnog ispunjavanja obveza proširene odgovornosti proizvođača, također informacije o sljedećem:
- i. vlasništvu i članstvu;
 - ii. financijskim doprinosima koje uplaćuju proizvođači proizvoda po prodanoj jedinici ili toni proizvoda koji je stavljen na tržište; i
 - iii. postupku odabira subjekata za gospodarenje otpadom.

4. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi za financijske doprinose koje uplaćuju proizvođači proizvoda radi ispunjavanja svojih obveza proširene odgovornosti proizvođača osigurale sljedeće:

- (a) da se njima pokrivaju sljedeći troškovi za proizvode koje proizvođač stavlja na tržište država članica:
- troškovi odvojenog skupljanja otpada i njegova naknadnog prijevoza te obrade, uključujući obradu potrebnu za ispunjavanje ciljeva Unije u području gospodarenja otpadom, i troškove potrebne za ispunjavanje drugih ciljeva iz stavka 1. točke (b), uzimajući u obzir prihode od ponovne uporabe, od prodaje sekundarnih sirovina od njihovih proizvoda i od nepreuzetih naknada od pologa;
 - troškovi pružanja odgovarajućih informacija posjednicima otpada u skladu sa stavkom 2.;
 - troškovi prikupljanja podataka i izvješćivanja u skladu sa stavkom 1. točkom (c).

Ova se točka ne primjenjuje na programe proširene odgovornosti proizvođača uspostavljene u skladu s direktivom 2000/53/EZ, 2006/66/EZ ili 2012/19/EU;

- (b) u slučaju kolektivnog ispunjavanja obveza proširene odgovornosti proizvođača, da su modularni, gdje je to moguće, za pojedinačne proizvode ili skupine sličnih proizvoda, posebno uzimajući u obzir njihovu trajnost, mogućnost popravka, ponovne uporabe i recikliranja te prisutnost opasnih tvari, čime se zauzima pristup životnog ciklusa i djeluje u skladu sa zahtjevima relevantnog prava Unije te, kad je to primjenjivo, na temelju usklađenih kriterija kako bi se osiguralo neometano funkcioniranje unutarnjeg tržišta; i

▼ **M4**

- (c) da ne prekoračuju troškove koji su potrebni za troškovno učinkovito pružanje usluga gospodarenja otpadom; takvi se troškovi utvrđuju na transparentan način među dotičnim subjektima.

Gdje je to opravdano potrebom da se osigura odgovarajuće gospodarenje otpadom i ekonomska održivost programa proširene odgovornosti proizvođača, države članice mogu odstupiti od raspodjele financijske odgovornosti iz točke (a), pod sljedećim uvjetima:

- i. u slučaju programa proširene odgovornosti proizvođača uspostavljenih kako bi se ostvarili ciljevi gospodarenja otpadom utvrđeni zakonodavnim aktima Unije, proizvođači proizvoda snose barem 80 % potrebnih troškova;
- ii. u slučaju programa proširene odgovornosti proizvođača uspostavljenih na dan 4. srpnja 2018. ili na kasniji datum s ciljem ostvarenja ciljeva gospodarenja otpadom koji su utvrđeni samo u zakonodavstvu država članica, proizvođači proizvoda snose barem 80 % potrebnih troškova;
- iii. u slučaju programa proširene odgovornosti proizvođača uspostavljenih prije 4. srpnja 2018. s ciljem ostvarenja ciljeva gospodarenja otpadom koji su utvrđeni samo u zakonodavstvu država članica, proizvođači proizvoda snose barem 50 % potrebnih troškova;

te pod uvjetom da preostale troškove snose izvorni proizvođači ili distributeri otpada.

Ovo se izuzeće ne može upotrijebiti kako bi se smanjio udio troškova koji proizvođači proizvoda snose u okviru programa o proširenoj odgovornosti proizvođača uspostavljenih prije 4. srpnja 2018.

5. Države članice uspostavljaju odgovarajući okvir za praćenje i provedbu kako bi osigurale da proizvođači proizvoda i organizacije koje ispunjavaju obveze proširene odgovornosti proizvođača u njihovo ime, izvršavaju svoje obveze u pogledu proširene odgovornosti proizvođača, među ostalim i kada je riječ o prodaji na daljinu, da se financijska sredstva pravilno upotrebljavaju te da svi sudionici uključeni u provedbu programa proširene odgovornosti proizvođača dostavljaju pouzdane podatke.

Ako na teritoriju države članice više organizacija ispunjava obveze proširene odgovornosti proizvođača u ime proizvođača proizvoda, predmetna država članica za nadzor provedbe obveza u pogledu proširene odgovornosti proizvođača imenuje barem jedno tijelo neovisno od privatnih interesa ili tu zadaću povjerava javnom tijelu.

Svaka država članica dopušta proizvođačima proizvoda s poslovnim nastanom u drugoj državi članici koji stavljaju proizvode na tržište na njezinom teritoriju da imenuju pravnu ili fizičku osobu s poslovnim nastanom na njezinom teritoriju kao ovlaštenog predstavnika u svrhe ispunjavanja obveza proizvođača u pogledu programâ proširene odgovornosti proizvođača na njezinu teritoriju.

Za potrebe nadzora i provjere usklađenosti s obvezama proizvođača proizvoda u pogledu programâ proširene odgovornosti proizvođača, države članice mogu uspostaviti zahtjeve, poput zahtjeva u pogledu registracije, informacija i izvješćivanja, koje treba ispuniti pravna ili fizička osoba koju se imenuje kao ovlaštenog predstavnika na njezinom teritoriju.

▼M4

6. Države članice osiguravaju redovan dijalog relevantnih dionika uključenih u provedbu programâ proširene odgovornosti proizvođača, uključujući proizvođače i distributere, privatne ili javne subjekte za gospodarenje otpadom, lokalna tijela, organizacije civilnog društva i, gdje je to primjenjivo, subjekte iz socijalne ekonomije, mreže za ponovnu uporabu i popravak te subjekte za pripremu za ponovnu uporabu.

7. Države članice poduzimaju mjere kako bi osigurale da su programi proširene odgovornosti proizvođača uspostavljeni prije 4. srpnja 2018. usklađeni s ovim člankom do 5. siječnja 2023.

8. Pružanjem informacija javnosti u okviru ovog članka ne dovodi se u pitanje očuvanje povjerljivosti poslovno osjetljivih informacija u skladu s relevantnim pravom Unije i nacionalnim pravom.

*Članak 9.***Sprečavanje nastanka otpada**

1. Države članice poduzimaju mjere za sprečavanje nastanka otpada. Tim se mjerama barem:

- (a) potiču i podržavaju održivi modeli proizvodnje i potrošnje;
- (b) potiče dizajn, proizvodnja i uporaba proizvoda koji su učinkoviti u iskorištavanju resursa, trajni (među ostalim u pogledu životnog vijeka i odsustva planiranog zastarijevanja), mogu se popravljati, ponovno upotrebljavati i nadograđivati;
- (c) ciljaju proizvodi koji sadržavaju ključne sirovine kako bi se spriječilo da ti proizvodi postanu otpad;
- (d) potiče ponovna uporaba proizvoda te uspostava sustava kojima se promiču aktivnosti popravka i ponovne uporabe, posebno električne i elektroničke opreme, tekstila i namještaja, kao i ambalaže te građevinskih materijala i proizvoda;
- (e) potiče, prema potrebi i ne dovodeći u pitanje prava intelektualnog vlasništva, dostupnost rezervnih dijelova, uputa za uporabu, tehničkih informacija ili drugih instrumenata, opreme ili softvera koji omogućuju popravak i ponovnu uporabu proizvoda, a da se pritom ne ugrožava njihova kvaliteta i sigurnost;
- (f) smanjuje nastanak otpada u postupcima povezanim s industrijskom proizvodnjom, vađenjem minerala, proizvodnjom, građenjem i rušenjem, uzimajući u obzir najbolje raspoložive tehnike;
- (g) smanjuje nastanak otpada od hrane u primarnoj proizvodnji, u prerađi i proizvodnji, u maloprodaji i ostaloj distribuciji hrane, u restoranima i na mjestima na kojima se poslužuje hrana te u kućanstvima, kao doprinos cilju održivog razvoja Ujedinjenih naroda da se globalni otpad od hrane po glavi stanovnika na maloprodajnoj i potrošačkoj razini smanji za 50 % i da se smanji gubitak hrane u proizvodnim i opskrbnim lancima do 2030. godine;

▼ **M4**

- (h) potiče donacija hrane i drugi oblici redistribucije za ljudsku potrošnju, davanjem prednosti ljudskoj potrošnji nad korištenjem u hrani za životinje i preradom u neprehrambene proizvode;
- (i) promiče smanjenje sadržaja opasnih tvari u materijalima i proizvodima, ne dovodeći u pitanje usklađene pravne zahtjeve koji se tiču tih materijala i proizvoda utvrđene na razini Unije, i osigurava da svaki dobavljač proizvoda, kako je definirano u članku 3. točki 33. Uredbe (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ pruža informacije u skladu s člankom 33. stavkom 1. te Uredbe Europskoj agenciji za kemikalije od 5. siječnja 2021.;
- (j) smanjuje nastajanje otpada, osobito otpada koji nije prikladan za pripremu za ponovnu uporabu ili recikliranje;
- (k) utvrđuju proizvodi koji su glavni izvor stvaranja smeća, posebice u prirodi i morskom okolišu, te poduzimaju odgovarajuće mjere za sprečavanje i smanjenje stvaranja smeća iz tih proizvoda; ako države članice odluče provesti ovu obvezu pomoću tržišnih ograničenja, one osiguravaju da su ta ograničenja proporcionalna i nediskriminirajuća;
- (l) nastoje zaustaviti nastanak morskog smeća kao doprinos cilju Ujedinjenih naroda o održivom razvoju da bi se spriječilo i znatno smanjilo sve vrste onečišćenja mora; i
- (m) razvijaju i podržavaju informativne kampanje za podizanje razine osviještenosti o sprečavanju nastanka otpada i odbacivanju smeća.

2. Europska agencija za kemikalije uspostavlja bazu podataka za podatke koji joj se dostavljaju u skladu sa stavkom 1. točkom (i) do 5. siječnja 2020. i održava je. Europska agencija za kemikalije omogućuje pristup toj bazi podataka subjektima koji se bave obradom otpada. Agencija također omogućuje potrošačima da na zahtjev pristupe bazi podataka.

3. Države članice prate i procjenjuju provedbu mjera za sprečavanje nastanka otpada. U tu svrhu uporabljaju odgovarajuće kvalitativne ili kvantitativne pokazatelje i ciljeve, posebno u smislu količine nastalog otpada.

4. Države članice prate i procjenjuju provedbu svojih mjera u pogledu ponovne uporabe mjerenjem ponovne uporabe na temelju zajedničke metodologije utvrđene provedbenim aktom iz stavka 7., od prve pune kalendarske godine nakon donošenja tog provedbenog akta.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) i osnivanju Europske agencije za kemikalije te o izmjeni Direktive 1999/45/EZ i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 793/93 i Uredbe Komisije (EZ) br. 1488/94, kao i Direktive Vijeća 76/769/EEZ i direktiva Komisije 91/155/EEZ, 93/67/EEZ, 93/105/EZ i 2000/21/EZ (SL L 396, 30.12.2006., str. 1.).

▼ **M4**

5. Države članice prate i procjenjuju provedbu svojih mjera za sprečavanje nastanka otpada od hrane mjerenjem razine otpada od hrane na temelju metodologije utvrđene delegiranim aktom iz stavka 8., od prve pune kalendarske godine nakon donošenja tog delegiranog akta.

6. Do 31. prosinca 2023. Komisija mora analizirati podatke o otpadu od hrane koje pružaju države članice u skladu s člankom 37. stavkom 3. radi razmatranja izvedivosti uspostave cilja smanjenja otpada od hrane do 2030. na razini Unije na temelju podataka koje su države članice dostavile u skladu sa zajedničkom metodologijom utvrđenom stavkom 8. ovog članka. U tu svrhu Komisija Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće, a prema potrebi mu prilaže i zakonodavni prijedlog.

7. Komisija donosi provedbene akte kako bi utvrdila pokazatelje za mjerenje cjelokupnog napretka provedbe mjera za sprečavanje nastanka otpada i najkasnije do 31. ožujka 2019. donosi provedbeni akt o uspostavi zajedničke metodologije za izvješćivanje o ponovnoj uporabi proizvoda. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 39. stavka 2.

8. Komisija najkasnije do 31. ožujka 2019., na temelju rezultata rada Platforme EU-a o gubitku hrane i otpadu od hrane, donosi delegirani akt u skladu s člankom 38.a kako bi dopunila ovu Direktivu uspostavom zajedničke metodologije i minimalnih zahtjeva u pogledu kvalitete za ujednačeno mjerenje razine otpada od hrane.

9. Komisija najkasnije do 31. prosinca 2024. analizira podatke o ponovnoj uporabi koje dostavljaju države članice u skladu s člankom 37. stavkom 3. radi razmatranja izvedivosti mjera za poticanje ponovne uporabe proizvoda, uključujući određivanje kvantitativnih ciljeva. Komisija također analizira izvedivost određivanja drugih mjera za sprečavanje nastanka otpada, uključujući ciljeve u pogledu smanjenja otpada. U tu svrhu Komisija Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće, a prema potrebi mu prilaže i zakonodavni prijedlog.

*Članak 10.***Oporaba**

1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se otpad podvrgava pripremi za ponovnu uporabu, recikliranju ili drugim postupcima oporabe, u skladu s člancima 4. i 13.

2. Kad je to potrebno radi usklađenosti sa stavkom 1. te radi olakšavanja ili poboljšavanja pripreme za ponovnu uporabu, recikliranja i drugih postupaka oporabe, otpad podliježe odvojenom skupljanju i ne miješa se s drugim otpadom ili drugim materijalima različitih svojstava.

3. Države članice mogu dozvoliti izuzeća od stavka 2. ako je ispunjen barem jedan od sljedećih uvjeta:

- (a) zajedničko skupljanje određenih vrsta otpada ne utječe na njihov potencijal podvrgavanja pripremi za ponovnu uporabu, recikliranju ili drugim postupcima oporabe u skladu s člankom 4. te je rezultat tih postupaka usporedive kvalitete s onim koji se postiže odvojenim skupljanjem;

▼ M4

- (b) odvojeno skupljanje ne daje najbolje rezultate u pogledu okoliša ako se razmatraju ukupni učinci gospodarenja relevantnim tokovima otpada na okoliš;
- (c) odvojeno skupljanje nije tehnički izvedivo ako se uzmu u obzir dobre prakse u skupljanju otpada;
- (d) odvojeno skupljanje imalo bi kao posljedicu nerazmjerne gospodarske troškove ako se uzmu u obzir troškovi štetnih učinaka koje skupljanje i obrada miješanog otpada imaju na okoliš i zdravlje, potencijal za poboljšanje učinkovitosti u skupljanju i obradi otpada, prihode od prodaje sekundarnih sirovina te primjenu načela „onečišćivač plaća” i proširene odgovornosti proizvođača.

Države članice redovito preispituju izuzeća u okviru ovog stavka uzimajući u obzir dobre prakse u odvojenom skupljanju otpada i druge razvoje događaja u gospodarenju otpadom.

4. Države članice poduzimaju mjere kako bi osigurale da se otpad koji je odvojeno skupljen za pripremu za ponovnu uporabu i za recikliranje u skladu s člankom 11. stavkom 1. i člankom 22. ne spaljuje, uz iznimku otpada koji je nastao naknadnim postupcima obrade odvojeno skupljenog otpada za koji spaljivanje daje najbolje rezultate u pogledu okoliša u skladu s člankom 4.

5. Kad je to potrebno radi usklađenosti sa stavkom 1. ovog članka i olakšavanja ili poboljšavanja uporabe, države članice poduzimaju potrebne mjere, prije ili tijekom uporabe, kako bi uklonile opasne tvari, smjese i sastavne dijelove iz opasnog otpada s ciljem njihove obrade u skladu s člancima 4. i 13.

6. Države članice do 31. prosinca 2021. podnose izvješće Komisiji o provedbi ovog članka u pogledu komunalnog otpada i biootpada, među ostalim o materijalnom i područnom obuhvatu odvojenog skupljanja, i svim eventualnim izuzećima u skladu sa stavkom 3.

▼ B*Članak 11.***▼ M4****Priprema za ponovnu uporabu i recikliranje**

1. Države članice poduzimaju mjere kako bi promicale aktivnosti pripreme za ponovnu uporabu, posebno potičući uspostavu mreža za pripremu za ponovnu uporabu i popravak i potporu za te mreže, olakšavajući, kad je to kompatibilno s pravilnim gospodarenjem otpadom, njihov pristup otpadu koji drže sustavi ili postrojenja za skupljanje otpada i koji se može pripremiti za ponovnu uporabu, ali nije namijenjen za pripremu za ponovnu uporabu od strane tih sustava ili postrojenja, te potičući primjenu ekonomskih instrumenata, kriterija za nabavu, kvantitativnih ciljeva ili drugih mjera.

Države članice poduzimaju mjere kako bi promicale visokokvalitetno recikliranje i radi toga, podložno članku 10. stavcima 2. i 3., uvode odvojeno skupljanje otpada.

▼ M4

Podložno članku 10. stavcima 2. i 3. države članice uspostavljaju odvojeno skupljanje barem za papir, metal, plastiku i staklo te, najkasnije do 1. siječnja 2025., za tekstil.

Države članice poduzimaju mjere za promicanje selektivnog rušenja kako bi se omogućilo uklanjanje i sigurno rukovanje opasnim tvarima i olakšala ponovna uporaba i visokokvalitetno recikliranje selektivnim uklanjanjem materijala te za osiguranje uspostave sustava razvrstavanja građevinskog otpada barem za drvo, mineralne frakcije (beton, cigla, pločice i keramika, kamen), metal, staklo, plastika i gips.

2. Kako bi se uskladile s ciljevima ove Direktive i približile europskom kružnom gospodarstvu s visokom razinom iskoristivosti resursa, države članice poduzimaju potrebne mjere namijenjene za ostvarivanje sljedećih ciljeva:

▼ B

- (a) do 2020. godine, pripremu za ponovnu uporabu i recikliranje otpadnih materijala kao što su barem papir, metal, plastika i staklo iz kućanstava, a po mogućnosti i iz drugih izvora do mjere u kojoj su ti tijekom otpada slični otpadu iz kućanstava treba povećati na minimalno 50 % cjelokupne mase;
- (b) do 2020. godine, pripremu za ponovnu uporabu, recikliranje i druge načine materijalne uporabe, uključujući postupke nasipavanja u kojima se otpad koristi kao zamjena za druge materijale, neopasnog građevinskog otpada, isključujući materijal iz prirode utvrđen ključnim brojem 17 05 04 na listi otpada, treba povećati na minimalno 70 % mase otpada;

▼ M4

- (c) do 2025. pripremu za ponovnu uporabu i recikliranje komunalnog otpada treba povećati na najmanje 55 % mase;
- (d) do 2030. pripremu za ponovnu uporabu i recikliranje komunalnog otpada treba povećati na najmanje 60 % mase;
- (e) do 2035. pripremu za ponovnu uporabu i recikliranje komunalnog otpada treba povećati na najmanje 65 % mase.

3. Država članica može odgoditi rokove za ostvarivanje ciljeva iz točaka (c), (d) i (e) stavka 2. za najviše pet godina, pod uvjetom da je dotična država članica:

- (a) pripremila za ponovnu uporabu i reciklirala manje od 20 % ili odložila na odlagalištu više od 60 % svojeg komunalnog otpada nastalog u 2013. u skladu s podacima iz zajedničkog upitnika OECD-a i Eurostata; i
- (b) najmanje 24 mjeseca prije rokova iz točaka (c), (d) i (e) stavka 2. obavijestila Komisiju o svojoj namjeri da odgodi odgovarajući rok i podnijela plan provedbe u skladu s Prilogom IV.b.

▼ **M4**

4. U roku od tri mjeseca od primitka plana provedbe podnesenog u skladu s točkom (b) stavka 3. Komisija može od države članice zatražiti da revidira taj plan ako Komisija smatra da plan nije u skladu sa zahtjevima iz Priloga IV.b. Dotična država članica u roku od tri mjeseca od primitka zahtjeva Komisije dostavlja revidirani plan.

5. U slučaju odgađanja ostvarivanja ciljeva u skladu sa stavkom 3. dotična država članica poduzima potrebne mjere za povećanje pripreme za ponovnu uporabu i recikliranja komunalnog otpada:

- (a) na najmanje 50 % do 2025., u slučaju odgađanja roka za ostvarivanje cilja iz točke (c) stavka 2.;
- (b) na najmanje 55 % do 2030. u slučaju odgađanja roka za ostvarivanje cilja iz točke (d) stavka 2.;
- (c) na najmanje 60 % do 2035. u slučaju odgađanja roka za ostvarivanje cilja iz točke (e) stavka 2.

6. Komisija najkasnije do 31. prosinca 2024. razmatra određivanje ciljeva za pripremu za ponovnu uporabu i za recikliranje za građevinski otpad te njegove frakcije specifične za određeni materijal, tekstilni otpad, trgovački otpad, neopasni industrijski otpad i ostale tokove otpada te ciljeva za pripremu za ponovnu uporabu komunalnog otpada i za recikliranje komunalnog biootpada. U tu svrhu Komisija Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće, a prema potrebi mu prilaže i zakonodavni prijedlog.

7. Komisija najkasnije do 31. prosinca 2028. preispituje cilj utvrđen stavkom 2. točkom (e). U tu svrhu Komisija Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće, a prema potrebi mu prilaže i zakonodavni prijedlog.

Komisija procjenjuje tehnologiju zajedničke obrade koja omogućuje uključivanje minerala u postupak suspaljivanja komunalnog otpada. Ako se u sklopu tog preispitivanja može pronaći pouzdana metodologija, Komisija razmatra mogu li se ti minerali računati u okviru ciljeva za recikliranje.

Članak 11.a

Pravila za izračun ostvarenja ciljeva

1. Za potrebe izračuna jesu li ostvareni ciljevi utvrđeni člankom 11. stavkom 2. točkama (c), (d) i (e) te člankom 11. stavkom 3.:

- (a) države članice izračunavaju masu komunalnog otpada koji je nastao i pripremljen za ponovnu uporabu ili recikliran u određenoj kalendarskoj godini;
- (b) masa komunalnog otpada pripremljenog za ponovnu uporabu računa se kao masa proizvoda ili sastavnih dijelova proizvoda koji su postali komunalni otpad i koji su prošli sve potrebne postupke provjere, čišćenja ili popravka kako bi se omogućila ponovna uporaba bez daljnjeg razvrstavanja ili prethodne obrade;

▼M4

(c) masa recikliranog komunalnog otpada računa se kao masa otpada koji, nakon što je prošao sve potrebne postupke provjere, razvrstavanja ili druge prethodne postupke za uklanjanje otpadnih materijala koji nisu obuhvaćeni daljnjom preradom i za osiguravanje visoke kvalitete recikliranja, ulazi u postupak recikliranja u kojem se otpadni materijali stvarno prerađuju u proizvode, materijale ili tvari.

2. Za potrebe stavka 1. točke (c) masa recikliranog komunalnog otpada računa se kada otpad uđe u postupak recikliranja.

Odstupajući od prvog podstavka, masa recikliranog komunalnog otpada može se računati kao izlazna količina svih postupaka razvrstavanja uz uvjet:

(a) da se izlazna količina otpada potom reciklira;

(b) da masa tvari ili materijala koji su uklonjeni tijekom daljnjih postupaka koji prethode postupku recikliranja i koji potom nisu reciklirani nije uračunata u masu otpada koji se prijavljuje kao recikliran.

3. Države članice uspostavljaju učinkovit sustav kontrole kvalitete i praćenja komunalnog otpada kako bi osigurale ispunjavanje uvjeta utvrđenih stavkom 1. točkom (c) ovog članka i stavkom 2. ovog članka. Kako bi se osigurala pouzdanost i točnost podataka prikupljenih o recikliranom otpadu, sustav se može sastojati od elektroničkih registara uspostavljenih u skladu s člankom 35. stavkom 4., tehničkih specifikacija za zahtjeve u pogledu kvalitete razvrstanog otpada ili prosječnih stopa gubitaka za razvrstani otpad za razne vrste otpada i prakse gospodarenja otpadom. Prosječne stope gubitka koriste se samo u slučajevima u kojima se pouzdani podaci ne mogu dobiti na drukčiji način te se trebaju izračunati na osnovi pravila izračuna utvrđenih u delegiranom aktu donesenom na temelju stavka 10. ovog članka.

4. Za potrebe izračuna jesu li ostvareni ciljevi utvrđeni u članku 11. stavku 2. točkama (c), (d) i (e) i članku 11. stavku 3. količina biorazgradivog komunalnog otpada koji ulazi u aerobnu ili anaerobnu obradu može se računati recikliranom ako se tom obradom proizvodi kompost, digestat ili drugi izlazni materijal sa sličnom količinom recikliranog sadržaja u odnosu na inicijalni otpad, koji će se koristiti kao reciklirani proizvod, materijal ili tvar. Ako se izlazni materijal koristi na zemljištu, države članice mogu ga računati kao recikliran samo ako to korištenje koristi poljoprivredi ili donosi ekološko poboljšanje.

Od 1. siječnja 2027. države članice mogu komunalni biootpad koji ulazi u aerobnu ili anaerobnu obradu računati kao recikliran samo ako je, u skladu s člankom 22., odvojeno skupljen ili odvojen na izvoru.

5. Za potrebe izračuna jesu li ostvareni ciljevi iz članka 11. stavka 2. točaka (c), (d) i (e) i članka 11. stavka 3., količina otpadnih materijala koji su prestali biti otpad kao rezultat pripremnog postupka prije prerade može se računati recikliranom ako su ti materijali namijenjeni daljnjem

▼ **M4**

preradi u proizvode, materijale ili tvari koji će se koristiti za izvorne ili druge svrhe. Međutim, materijali koji se prestaju smatrati otpadom i koji su namijenjeni korištenju kao gorivo ili druga sredstva za proizvodnju energije, ili koji će se spaljivati, nasipavati ili odlagati, ne smiju se računati kao napredak prema ostvarenju ciljeva za recikliranje.

6. Za potrebe izračuna jesu li ostvoreni ciljevi utvrđeni člankom 11. stavkom 2. točkama (c), (d) i (e) te člankom 11. stavkom 3., države članice mogu uzeti u obzir recikliranje metala koji se odvajaju nakon spaljivanja komunalnog otpada, uz uvjet da reciklirani metali ispunjavaju određene kriterije kvalitete, utvrđene u provedbenom aktu donesenom u skladu sa stavkom 9. ovog članka.

7. Otpad koji se šalje u drugu državu članicu radi pripreme za ponovnu uporabu, recikliranja ili nasipavanja smije se računati kao napredak prema ostvarenju ciljeva utvrđenih člankom 11. stavcima 2. i 3. samo za onu državu članicu u kojoj je otpad skupljen.

8. Otpad koji se izvozi iz Unije radi pripreme za ponovnu uporabu ili recikliranja računa se kao napredak prema ostvarenju ciljeva utvrđenih člankom 11. stavcima 2. i 3. ove Direktive za onu državu članicu u kojoj je otpad skupljen samo ako su ispunjeni zahtjevi iz stavka 3. ovog članka i ako, u skladu s Uredbom (EZ) br. 1013/2006, izvoznik može dokazati da pošiljka otpada ispunjava zahtjeve te Uredbe te da se obrada otpada izvan Unije odvijala u uvjetima koji su općenito istovrijedni zahtjevima relevantnog okolišnog prava Unije.

9. Da bi se osigurali ujednačeni uvjeti za primjenu ovog članka, Komisija najkasnije do 31. ožujka 2019. donosi provedbene akte kojima utvrđuje pravila za izračun, provjeru i dostavu podataka, osobito u pogledu:

- (a) zajedničke metodologije za izračun mase metala koji su reciklirani u skladu sa stavkom 6., uključujući kriterije kvalitete za reciklirane metale, i
- (b) biootpada koji je odvojen i recikliran na izvoru.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 39. stavka 2.

10. Komisija do 31. ožujka 2019. donosi delegirani akt u skladu s člankom 38.a kako bi dopunila ovu Direktivu uspostavljanjem pravila za izračun, provjeru i izvješćivanje o masi materijala ili tvari uklonjenih nakon postupka razvrstavanja i koji potom nisu reciklirani, na temelju prosječne stope gubitaka za razvrstani otpad.

Članak 11.b

Izvješće o ranom upozoravanju

1. Komisija u suradnji s Europskom agencijom za okoliš sastavlja izvješća o napretku prema ostvarenju ciljeva utvrđenih člankom 11. stavkom 2. točkama (c), (d) i (e) i člankom 11. stavkom 3. najkasnije tri godine prije svakog u njima utvrđenog roka.

▼ M4

2. Izvješća iz stavka 1. uključuju sljedeće:
- (a) procjenu ostvarenja ciljeva za svaku državu članicu;
 - (b) popis država članica za koje postoji rizik da neće uspjeti ostvariti te ciljeve unutar odgovarajućih rokova, uz odgovarajuće preporuke za dotične države članice;
 - (c) primjere najboljih praksi koje se primjenjuju diljem Unije koje bi mogle poslužiti kao smjernice za napredovanje u ostvarenju ciljeva.

*Članak 12.***Zbrinjavanje**

1. Države članice osiguravaju da se, ako uporaba prema članku 10. stavku 1. nije poduzeta, otpad podvrgava postupcima sigurnog zbrinjavanja koji ispunjavaju uvjete iz odredaba članka 13. o zaštiti zdravlja ljudi i okoliša.

2. Komisija najkasnije do 31. prosinca 2024. provodi procjenu postupaka zbrinjavanja navedenih u Prilogu I., osobito s obzirom na članak 13., i podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću, a prema potrebi mu prilaže i zakonodavni prijedlog, radi reguliranja postupaka zbrinjavanja, uključujući mogućim ograničenjima, i radi razmatranja cilja smanjenja zbrinjavanja, kako bi se osiguralo gospodarenje otpadom prihvatljivo za okoliš.

▼ B*Članak 13.***Zaštita zdravlja ljudi i okoliša**

Države članice poduzimaju sve potrebne mjere kako bi osigurale da se gospodarenje otpadom provodi na način kojim se ne ugrožava zdravlje ljudi, ne šteti okolišu, a posebno:

- (a) ne ugrožava voda, zrak, tlo, biljke ili životinje;
- (b) ne uzrokuju neugodnosti u pogledu buke ili neugodnih mirisa; i
- (c) bez štetnih utjecaja na krajolik ili mjesta od posebnog interesa.

▼ M4*Članak 14.***Troškovi**

1. U skladu s načelom „onečišćivač plaća”, troškove gospodarenja otpadom, uključujući troškove za potrebnu infrastrukturu i njezino djelovanje, snose izvorni proizvođač otpada ili trenutni ili prethodni posjednici otpada.

2. Ne dovodeći u pitanje članke 8. i 8.a države članice mogu odlučiti da troškove gospodarenja otpadom treba djelomično ili u cijelosti snositi proizvođač proizvoda od kojega otpad potječe, a da distributeri tog proizvoda mogu sudjelovati u pokriću tih troškova.

POGLAVLJE III.
GOSPODARENJE OTPADOM

Članak 15.

Odgovornost za gospodarenje otpadom

1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da svaki izvorni proizvođač ili drugi posjednik otpada, otpad obrađuje sam ili da obradu povjeri trgovcu ili ustanovi ili poduzeću koje obavlja postupke obrade otpada ili privatnom odnosno javnom skupljaču otpada u skladu s člancima 4. i 13.

2. Ako se otpad radi prethodne obrade, prevozi od izvornog proizvođača ili posjednika do neke od fizičkih ili pravnih osoba spomenutih u stavku 1. općenito je pravilo da time ne prestaje odgovornost za obavljanje postupka potpune oporabe ili zbrinjavanja.

Ne dovodeći u pitanje Uredbu (EZ) br. 1013/2006, države članice mogu odrediti uvjete odgovornosti i odlučiti u kojim slučajevima izvorni proizvođač zadržava odgovornost za cijeli lanac obrade, a u kojima se odgovornost može podijeliti na proizvođača i posjednika ili prenijeti na sudionike u lancu obrade.

3. Države članice mogu donijeti odluku, u skladu s člankom 8., da odgovornost za organizaciju gospodarenja otpadom djelomično ili u cijelosti treba snositi proizvođač proizvoda od kojeg otpad potječe a da distributeri toga proizvoda mogu dijeliti tu odgovornost.

4. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da ustanove ili poduzeća koja na njihovom teritoriju skupljaju ili prevoze otpad na profesionalnoj osnovi, skupljeni i prevezeni otpad isporučuju odgovarajućim postrojenjima za obradu uz poštovanje odredbi članka 13.

Članak 16.

Načela samodostatnosti i blizine

1. Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere, u suradnji s drugim državama članicama kad je to potrebno ili se preporuča, kako bi uspostavile integriranu i odgovarajuću mrežu postrojenja za zbrinjavanje otpada i postrojenja za oporabu miješanog komunalnog otpada skupljenog iz kućanstava, uključujući slučajeve kad tako skupljeni otpad obuhvaća otpad koji potječe i od drugih proizvođača, uzimajući u obzir najbolje raspoložive tehnike.

Iznimno od odredaba Uredbe (EZ) br. 1013/2006, države članice mogu, kako bi zaštitile svoju mrežu, ograničiti ulazne pošiljke otpada namijenjene spaljivanju, koje se klasificiraju kao postupci oporabe, ako je utvrđeno da bi zbog takvih pošiljki nacionalni otpad bilo potrebno zbrinuti ili obraditi na način koji nije u skladu s njihovim planovima gospodarenja otpadom. Države članice obavješćuju Komisiju o svakoj takvoj odluci. Države članice također mogu ograničiti i izlazne pošiljke otpada iz razloga utjecaja na okoliš, kako se navodi u Uredbi (EZ) br. 1013/2006.

▼B

2. Mreža je osmišljena tako da se Zajednici u cjelini omogućiti samodostatnost u zbrinjavanju, jednako kao i u uporabi otpada spomenutog u stavku 1. te da se državama članicama omogućiti pojedinačno približavanje tom ciljem, uzimajući u obzir geografske uvjete ili potrebu za specijaliziranim postrojenjima za određene vrste otpada.

3. Mreža omogućuje zbrinjavanje ili uporabu otpada spomenutog u stavku 1. u jednom od najbližih odgovarajućih postrojenja, najprimjernijim metodama i tehnologijama, kako bi se osigurala visoka razina zaštite okoliša i javnog zdravlja.

4. Načela blizine i samodostatnosti ne znače da svaka država članica mora na svojem teritoriju posjedovati cjelokupnu opremu za konačnu uporabu.

*Članak 17.***Nadzor opasnog otpada**

Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se proizvodnja, skupljanje i prijevoz opasnog otpada, kao i njegovo skladištenje i obrada, obavlja u uvjetima koji osiguravaju zaštitu okoliša i zdravlja ljudi, čime omogućuju poštovanje odredaba članka 13., uključujući mjere kojima se osigurava sljedivost od proizvodnje do krajnjeg odredišta kao i nadzor opasnog otpada, čime omogućuju poštovanje zahtjeva iz članaka 35. i 36.

*Članak 18.***Zabrana miješanja opasnog otpada**

1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se opasni otpad ne miješa s ostalim kategorijama opasnog otpada ni s drugim otpadom, tvarima ili materijalima. Miješanje obuhvaća razrjeđivanje opasnih tvari.

2. Iznimno od odredaba stavka 1., države članice mogu dozvoliti miješanje pod uvjetom da:

- (a) se postupak miješanja obavlja u ustanovi ili poduzeću koje je za to dobilo dozvolu u skladu s člankom 23.;
- (b) se poštuju odredbe članka 13. i da ne dolazi do povećanja štetnog učinka gospodarenja otpadom na zdravlje ljudi i okoliš; i
- (c) da je postupak miješanja u skladu s najboljim raspoloživim tehnikama.

▼M4

3. Ako se opasan otpad miješa na nezakonit način i time se krši ovaj članak, države članice osiguravaju, ne dovodeći u pitanje članak 36., da se odvajanje provodi kada je to tehnički izvedivo i potrebno radi usklađivanja s člankom 13.

Ako odvajanje nije potrebno u skladu s prvim podstavkom ovog stavka države članice osiguravaju da se miješani otpad obrađuje u postrojenju koje je dobilo dozvolu za obradu takve mješavine u skladu s člankom 23.

▼ B*Članak 19.***Označivanje opasnog otpada**

1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se tijekom skupljanja, prijevoza i privremenog skladištenja opasan otpad pakira i označava u skladu s važećim međunarodnim normama i normama Zajednice.
2. Kad se opasan otpad prevozi unutar države članice, uvijek ga prati identifikacijska isprava, koja može biti u elektroničkom obliku, a koja sadrži odgovarajuće podatke navedene u Prilogu I.B Uredbi (EZ) br. 1013/2006.

▼ M4*Članak 20.***Opasni otpad nastao u kućanstvima**

1. Države članice najkasnije do 1. siječnja 2025. uspostavljaju odvojeno skupljanje frakcija opasnog otpada koji nastaje u kućanstvima kako bi osigurale da ga se obrađuje u skladu s člankom 4. i 13. i da ne kontaminira druge tokove komunalnog otpada.
2. Članci 17., 18., 19. i 35. ne primjenjuju se na miješani otpad nastao u kućanstvima.
3. Članci 19. i 35. ne primjenjuju se na odvojeno skupljene frakcije opasnog otpada iz kućanstava dok ih ne preuzme ustanova ili poduzeće u svrhu skupljanja, zbrinjavanja ili uporabe, koje je dobilo dozvolu ili je registrirano u skladu s člankom 23. odnosno 26.
4. Komisija najkasnije do 5. siječnja 2020. sastavlja smjernice kako bi državama članicama pomogla i olakšala im sigurno skupljanje frakcija opasnog otpada koji nastaje u kućanstvima.

▼ B*Članak 21.***Otpadna ulja**

1. Ne dovodeći u pitanje obveze koje se odnose na gospodarenje opasnim otpadom predviđene člancima 18. i 19., države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se:

▼ M4

- (a) otpadna ulja skupljaju se odvojeno, osim ako odvojeno skupljanje nije tehnički izvedivo uzimajući u obzir dobre prakse;
- (b) otpadna ulja obrađuju se, dajući prednost regeneraciji ili alternativno drugim postupcima recikliranja koji daju jednakovrijedan ili bolji ukupni rezultat za okoliš od regeneracije, u skladu s člancima 4. i 13.;
- (c) otpadna ulja različitih karakteristika ne miješaju se međusobno i otpadna ulja ne miješaju se s drugim vrstama otpada ili tvari ako takvo miješanje sprečava njihovu regeneraciju ili druge postupke recikliranja koji daju jednakovrijedan ili bolji rezultat za okoliš od regeneracije.

▼ B

2. Radi odvojenog skupljanja otpadnih ulja i njihove pravilne obrade, države članice mogu u skladu sa svojim nacionalnim propisima primijeniti dodatne mjere, primjerice tehničke zahtjeve, odgovornost proizvođača, ekonomske instrumente ili dogovore na dobrovoljnoj osnovi.

3. Ako otpadna ulja prema nacionalnom zakonodavstvu podliježu zahtjevima regeneracije, države članice mogu propisati da je takva otpadna ulja potrebno regenerirati ako je to tehnički provedivo, a kad se primjenjuju članci 11. odnosno 12. Uredbe (EZ) br. 1013/2006, mogu ograničiti prekogranične pošiljke otpadnih ulja sa svojeg teritorija do postrojenja za spaljivanje ili suspaljivanje kako bi dali prioritet regeneraciji otpadnih ulja.

▼ M4

4. Komisija najkasnije do 31. prosinca 2022. analizira podatke o otpadnim uljima koje države članice dostavljaju u skladu s člankom 37. stavkom 4. radi razmatranja izvedivosti donošenja mjera za obradu otpadnih ulja, uključujući kvantitativne ciljeve za regeneraciju otpadnih ulja i bilo koje dodatne mjere za promicanje regeneracije otpadnih ulja. U tu svrhu Komisija Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće, a prema potrebi mu prilaže i zakonodavni prijedlog.

*Članak 22.***Biootpad**

1. Države članice osiguravaju da se najkasnije do 31. prosinca 2023. i podložno članku 10. stavcima 2. i 3. biootpad odvajaju i recikliraju na izvoru ili da se skuplja odvojeno i ne miješa s drugim vrstama otpada.

Države članice mogu dopustiti da se otpad sa sličnim svojstvima biorazgradivosti i kompostiranja koji je u skladu s relevantnim europskim standardima ili bilo kojim drugim jednakovrijednim nacionalnim standardima za ambalažu koja je uporabiva putem kompostiranja i biorazgradnje skuplja zajedno s biootpadom.

2. U skladu s člancima 4. i 13. države članice poduzimaju mjere kako bi:

(a) poticale recikliranje, uključujući kompostiranje i digestiju biootpada na način kojim se zadovoljava visoka razina zaštite okoliša i čiji rezultat zadovoljava relevantne visoke standarde kvalitete;

(b) poticale kućno kompostiranje; i

(c) promicale uporabu materijala proizvedenih iz biootpada.

3. Komisija najkasnije do 31. prosinca 2018. od europskih organizacija za normizaciju traži da razviju europske standarde za biootpad koji ulazi u organski postupak recikliranja, za kompost i za digestat na temelju najboljih dostupnih praksi.

POGLAVLJE IV.
DOZVOLE I REGISTRACIJA

Članak 23.

Izdavanje dozvola

1. Države članice propisuju da svaka ustanova ili poduzeće koje namjerava obrađivati otpad mora ishoditi dozvolu nadležnog tijela.

Te dozvole minimalno trebaju sadržavati sljedeće:

- (a) vrste i količine otpada koji se smije obrađivati;
- (b) tehničke i sve druge bitne uvjete za rad na dotičnoj lokaciji za svaki pojedini postupak koji se odobrava;
- (c) mjere sigurnosti i predostrožnosti koje je potrebno poduzeti;
- (d) metoda koja se primjenjuje pri svakoj vrsti postupaka;
- (e) postupci nadzora i kontrole prema potrebi;
- (f) odredbe o zatvaranju i kasnijem održavanju, prema potrebi.

2. Dozvole se izdaju na određeno razdoblje i mogu se obnavljati.

3. Ako nadležno tijelo smatra da metoda obrade koja se namjerava primijeniti nije prihvatljiva sa stajališta zaštite okoliša, posebno ako metoda nije u skladu s člankom 13., ono odbija izdati dozvolu.

4. Svaka dozvola koja obuhvaća spaljivanje i suspaljivanje uz energetske oporabu podliježe uvjetu da energetska oporaba mora zadovoljavati visoku razinu energetske učinkovitosti.

5. Pod uvjetom da su ispunjeni uvjeti ovog članka, svaka dozvola izdana u skladu s drugim nacionalnim zakonodavstvom ili zakonodavstvom Zajednice može se kombinirati s dozvolom propisanom u stavku 1. kako bi se dobila jedinstvena dozvola, kad se time izbjegava nepotrebno dupliciranje podataka i rada operatera ili nadležnog tijela.

Članak 24.

Izuzeća od obveze ishođenja dozvole

Države članice mogu od zahtjeva predviđenih člankom 23. stavkom 1. izuzeti ustanove i poduzeća za sljedeće postupke:

- (a) zbrinjavanje vlastitog neopasnog otpada na mjestu nastanka ili
- (b) uporabu otpada.

Članak 25.

Uvjeti kojima podliježu izuzeća

1. Kad država članica želi dozvoliti izuzeća, kako se predviđa člankom 24., u pogledu svake pojedine vrste aktivnosti donosi opća pravila u kojima navodi vrste i količine otpada koje mogu biti obuhvaćene izuzećem i metodu obrade koja će se primijeniti.

▼B

Ta pravila donosi na način kojim osigurava da se otpad obrađuje u skladu s člankom 13. U slučaju postupaka zbrinjavanja spomenutih u točki (a) članka 24., u tim se pravilima uzimaju u obzir najbolje raspoložive tehnike.

2. Osim općih pravila predviđenih u stavku 1., države članice utvrđuju i posebne uvjete za izuzeća koja se odnose na opasni otpad, uključujući vrstu i postupak, kao i svaki drugi potreban zahtjev za obavljanje različitih oblika uporabe i, ako je to relevantno, granične vrijednosti sadržaja opasnih tvari u otpadu, kao i granične vrijednosti emisija.

3. Države članice obavješćuju Komisiju o općim pravilima donesenim u skladu sa stavicama 1. i 2.

*Članak 26.***Registracija**

Kad sljedeći slučajevi ne podliježu obvezi ishođenja dozvole, države članice dužne su osigurati da nadležno tijelo vodi očevidnik:

- (a) ustanova ili poduzeća koje se skupljanjem ili prijevozom otpada bave na profesionalnoj osnovi;
- (b) trgovaca odnosno posrednika; i
- (c) ustanova ili poduzeća koje podliježu izuzećima od obveze ishođenja dozvole u skladu s člankom 24.

Kad je to moguće, postojeća evidencija koju vodi nadležno tijelo koristi se kako bi se dobili relevantni podaci za taj postupak registracije i tako smanjilo administrativno opterećenje.

*Članak 27.***Minimalne norme****▼M4**

1. Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 38.a kako bi dopunila ovu Direktivu određivanjem minimalnih tehničkih standarda za postupke obrade, među ostalim za razvrstavanje i recikliranje otpada, za koje je potrebna dozvola u skladu s člankom 23. ako je dokazano da bi se tim minimalnim standardima ostvarila korist u smislu zaštite zdravlja ljudi i okoliša.

▼B

2. Te minimalne norme obuhvaćaju samo one postupke obrade otpada koji nisu obuhvaćeni Direktivom 96/61/EZ ili nije prikladno da budu obuhvaćeni tom Direktivom.

3. Te minimalne norme:

- (a) usmjerene su na glavne učinke postupaka obrade otpada na okoliš;
- (b) osiguravaju obradu otpada u skladu s člankom 13.;
- (c) uzimaju u obzir najbolje raspoložive tehnike;
- (d) prema potrebi, uključuju elemente u pogledu kvalitete obrade i zahtjeve u pogledu tehnološkog postupka.

▼M4

4. Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 38.a kako bi dopunila ovu Direktivu određivanjem minimalnih standarda za postupke za koje je potrebna registracija u skladu s člankom 26. točkama (a) i (b) ako je dokazano da bi se tim minimalnim standardima ostvarila korist u smislu zaštite zdravlja ljudi i okoliša ili izbjeglo remećenje unutarnjeg tržišta.

▼B

POGLAVLJE V.

PLANOVI I PROGRAMI*Članak 28.***Planovi gospodarenja otpadom**

1. Države članice osiguravaju da njihova nadležna tijela izrade jedan ili više planova gospodarenja otpadom, u skladu s člancima 1., 4., 13., i 16.

Ti planovi pojedinačno ili zajedno obuhvaćaju cijelo područje dotične države članice u geografskom smislu.

2. U planovima gospodarenja otpadom navodi se analiza postojećeg stanja gospodarenja otpadom u dotičnoj geografskoj cjelini i mjere koje je potrebno poduzeti kako bi se osigurali najbolji uvjeti za pripremanje otpada za ponovnu uporabu, recikliranje, oporabu i zbrinjavanje na način prihvatljiv za okoliš i procjene na koji će način plan doprinijeti provedbi ciljeva i odredaba ove Direktive.

3. Plan gospodarenja otpadom prema potrebi i uzimajući u obzir geografsku razinu i površinu područja, obuhvaćenog planom treba sadržavati:

(a) vrstu, količinu i podrijetlo otpada proizvedenog unutar tog područja, otpada za koji postoji vjerojatnost da će se otpremati iz nacionalnog teritorija ili na nacionalni teritorij i procjenu razvoja tješkova otpada u budućnosti;

▼M4

(b) postojeća velika postrojenja za zbrinjavanje i oporabu otpada, uključujući sve posebne programe za otpadna ulja, opasni otpad, otpad koji sadržava znatne količine ključnih sirovina ili tokove otpada na koje se odnosi posebno zakonodavstvo Unije;

(c) procjenu potrebe zatvaranja postojećih postrojenja za otpad i potrebe za dodatnom infrastrukturom u postrojenjima za obradu otpada u skladu s člankom 16.

Države članice osiguravaju provedbu procjene ulaganja i drugih financijskih sredstava, uključujući i za lokalna tijela, nužnih za ispunjavanje tih potreba. Ta se procjena uvrštava u relevantne planove gospodarenja otpadom ili druge strateške dokumente koji obuhvaćaju cijeli teritorij predmetne države članice;

(ca) informacije o mjerama potrebnima za ostvarivanje cilja iz članka 5. stavka 3.a Direktive 1999/31/EZ ili iz drugih strateških dokumenata koji obuhvaćaju cijeli teritorij dotične države članice;

▼ M4

- (cb) procjenu postojećih sustava za skupljanje otpada, uključujući materijalni i područni obuhvat odvojenog skupljanja te mjera za poboljšanje djelovanja, procjenu svih izuzeća odobrenih u skladu s člankom 10. stavkom 3. te procjenu potrebe za novim sustavima skupljanja;

▼ B

- (d) dostatne podatke o kriterijima za određivanje lokacija i kapaciteta budućih postrojenja za zbrinjavanje ili velikih postrojenja za oporabu, prema potrebi;
- (e) opća pravila gospodarenja otpadom, uključujući planirane tehnologije i metode gospodarenja otpadom, ili pravila za otpad koji predstavlja posebne probleme u gospodarenju;

▼ M4

- (f) mjere za suzbijanje i sprečavanje svih oblika odbacivanja smeća te za čišćenje svih vrsta smeća;
- (g) odgovarajuće kvalitativne i kvantitativne pokazatelje i ciljeve, također u pogledu količine nastalog otpada i njegove obrade te u pogledu komunalnog otpada koji se zbrinjava ili koji podliježe energetskej oporabi.

▼ B

4. Uzimajući u obzir geografsku razinu i površinu planom obuhvaćenog područja, plan gospodarenja otpadom može sadržavati:

- (a) organizacijske aspekte gospodarenja otpadom, uključujući opis raspodjele odgovornosti između javnih i privatnih subjekata koje se bave gospodarenjem otpadom;
- (b) procjenu korisnosti i prikladnosti uporabe ekonomskih i drugih instrumenata u rješavanju različitih problema vezanih za otpad, uzimajući u obzir potrebu da se održi nesmetano funkcioniranje unutarnjeg tržišta;
- (c) primjenu kampanja za podizanje svijesti i pružanje informacija namijenjenih široj javnosti ili posebnoj skupini potrošača;
- (d) stare onečišćene lokacije za zbrinjavanje otpada i mjere za njihovu sanaciju.

▼ M4

5. Planovi gospodarenja otpadom usklađeni su sa zahtjevima u pogledu planiranja gospodarenja otpadom iz članka 14. Direktive 94/62/EZ, ciljevima iz članka 11. stavaka 2. i 3. ove Direktive te zahtjevima iz članka 5. Direktive 1999/31/EZ te, za potrebe sprečavanja odbacivanja smeća, sa zahtjevima iz članka 13. Direktive 2008/56/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ i člankom 11. Direktive 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Direktiva 2008/56/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 2008. o uspostavljanju okvira za djelovanje Zajednice u području politike morskog okoliša (Okvirna direktiva o pomorskoj strategiji) (SL L 164, 25.6.2008., str. 19.).

⁽²⁾ Direktiva 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2000. o uspostavi okvira za djelovanje Zajednice u području vodne politike (SL L 327, 22.12.2000., str. 1.).

▼ B*Članak 29.***Programi za sprečavanje nastanka otpada****▼ M4**

1. Države članice uspostavljaju programe za sprečavanje nastanka otpada kojima se barem utvrđuju mjere za sprečavanje nastanka otpada kako je navedeno u članku 9. stavku 1. u skladu s člancima 1. i 4.

Ti se programi integriraju u planove gospodarenja otpadom koji se zahtijevaju člankom 28. ili u programe drugih politika o zaštiti okoliša, ovisno o slučaju, ili funkcioniraju kao samostalni programi. Za svaki takav program integriran u plan gospodarenja otpadom ili u te druge programe treba jasno utvrditi ciljeve i mjere sprečavanja nastanka otpada.

2. Pri uspostavi tih programa države članice prema potrebi opisuju doprinos instrumenata i mjera iz Priloga IV.a sprečavanju nastanka otpada i vrednuju korisnost primjera mjera navedenih u Prilogu IV. ili drugih primjerenih mjera. Tim se programima također opisuju postojeće mjere sprečavanja nastanka otpada i njihov doprinos sprečavanju nastanka otpada.

▼ B

Ti se ciljevi i mjere donose kako bi se prekinula veza između gospodarskog rasta i učinaka na okoliš u vezi s proizvodnjom otpada.

▼ M4

2.a Države članice donose specifične programe za sprečavanje nastanka otpada od hrane u okviru svojih programa sprečavanja nastanka otpada.

▼ B

5. Komisija uspostavlja sustav za razmjenu informacija o najboljoj praksi s obzirom na sprečavanje nastanka otpada i izrađuje smjernice kako bi državama članicama pomogla u izradi tih programa.

*Članak 30.***Vrednovanje i preispitivanje planova i programa**

1. Države članice osiguravaju da se planovi gospodarenja otpadom i programi sprečavanja nastanka otpada vrednuju najmanje svake šeste godine i, prema potrebi, revidiraju, ako je to relevantno, u skladu s člancima 9. i 11.

▼ M4

2. Europska agencija za okoliš svake dvije godine objavljuje izvješće koje sadržava preispitivanje napretka postignutog u dovršenju i provedbi programa sprečavanja nastanka otpada, uključujući procjenu razvoja događaja u pogledu sprečavanja nastanka otpada za svaku državu članicu i Uniju u cjelini te u pogledu odvajanja nastanka otpada od gospodarskog rasta i prijelaza na kružno gospodarstvo.

▼ B*Članak 31.***Sudjelovanje javnosti**

Države članice osiguravaju da relevantni dionici, nadležna tijela i šira javnost imaju priliku sudjelovati u izradi planova gospodarenja otpadom i programa sprečavanja nastanka otpada, i imaju pristup programima nakon dovršetka njihove izrade, u skladu s Direktivom 2003/35/EZ ili, ako je relevantna, Direktivom 2001/42/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. lipnja 2001. o procjeni učinaka određenih planova i programa na okoliš⁽¹⁾. One postavljaju planove i programe na javno dostupne internetske stranice.

*Članak 32.***Suradnja**

Države članice prema potrebi surađuju s drugim zainteresiranim državama članicama i Komisijom kako bi sastavile planove gospodarenja otpadom i programe sprečavanja nastanka otpada u skladu s člancima 28. i 29.

*Članak 33.***Informacije koje se dostavljaju Komisiji**

1. Kada su doneseni, države članice obavješćuju Komisiju o planovima gospodarenja otpadom i programima sprečavanja nastanka otpada spomenutim u člancima 28. i 29., kao i o značajnim revizijama planova i programa.

▼ M4

2. Komisija donosi provedbene akte za utvrđivanje formata obavješćivanja o donošenju planova gospodarenja otpadom i programa za sprečavanje nastanka otpada te njihovim bitnim revizijama. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 39. stavka 2.

▼ B

POGLAVLJE VI.

INSPEKCIJE I EVIDENCIJA*Članak 34.***Inspekcije**

1. Ustanove ili poduzeća koja obavljaju postupke obrade otpada, ustanove ili poduzeća koja otpad skupljaju ili prevoze na profesionalnoj osnovi, posrednici i trgovci, te ustanove ili poduzeća koja proizvode opasan otpad podliježu odgovarajućim periodičnim inspekcijama nadležnih tijela.

2. Inspeksijski nadzor operacija skupljanja i prijevoza obuhvaća podrijetlo, vrstu, količinu i odredište skupljenog i prevezenog otpada.

⁽¹⁾ OJ L 197, 21.7.2001., str. 30.

▼B

3. Države članice mogu voditi evidenciju registracija dodijeljenih u okviru Programa Zajednice za upravljanje okolišem i neovisno ocjenjivanje (Program EMAS), posebno s obzirom na učestalost i opseg inspekcija.

*Članak 35.***Vođenje evidencije****▼M4**

1. Ustanove i poduzeća iz članka 23. stavka 1., proizvođači opasnog otpada te ustanove i poduzeća koja skupljaju ili prevoze opasni otpad na profesionalnoj osnovi ili djeluju kao trgovci ili posrednici opasnog otpada vode kronološku evidenciju:

- (a) o količini, vrsti i podrijetlu tog otpada te o količini proizvoda i materijala koji su rezultat pripreme za ponovnu uporabu, recikliranja ili drugih postupaka uporabe; i
- (b) prema potrebi, o određitu, učestalosti skupljanja, načinu prijevoza i načinu obrade koji je predviđen za dotični otpad.

Te podatke stavljaju na raspolaganje nadležnim tijelima putem elektroničkog registra ili registara koje je potrebno uspostaviti u skladu sa stavkom 4. ovog članka.

▼B

2. Za opasan otpad evidencija se čuva najmanje tri godine, osim u slučaju ustanova, odnosno poduzeća koja prevoze opasan otpad koji takve evidencije moraju čuvati najmanje 12 mjeseci.

Pisani dokazi da su postupci gospodarenja obavljani dostavljaju se na zahtjev nadležnih tijela ili prethodnog posjednika.

3. Države članice mogu propisati da proizvođači neopasnog otpada moraju poštovati stavke 1. i 2.

▼M4

4. Države članice uspostavljaju elektronički registar ili koordinirane registre za evidentiranje podataka o opasnom otpadu iz stavka 1. kojima je obuhvaćeno cijelo zemljopisno područje predmetne države članice. Države članice mogu uspostaviti takve registre za ostale tokove otpada, a posebno za one za koje su ciljevi utvrđeni zakonodavnim aktima Unije. Države članice upotrebljavaju podatke o otpadu o kojima su izvijestili industrijski subjekti iz Europskog registra ispuštanja i prijenosa onečišćujućih tvari uspostavljenog na temelju Uredbe (EZ) br. 166/2006 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.

5. Komisija može donijeti provedbene akte potrebne za utvrđivanje minimalnih uvjeta za rad tih registara. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 39. stavka 2.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 166/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. siječnja 2006. o osnivanju Europskog registra ispuštanja i prijenosa onečišćujućih tvari i o izmjeni direktiva Vijeća 91/689/EEZ i 96/61/EZ (SL L 33, 4.2.2006., str. 1.).

▼B*Članak 36.***Provedba i sankcije****▼M4**

1. Države članice poduzimaju mjere potrebne za zabranu ostavljanja i divljeg odlaganja otpada te nekontroliranog gospodarenja otpadom, uključujući odbacivanje smeća.

▼B

2. Države članice utvrđuju odredbe o sankcijama za kršenje odredaba ove Direktive i poduzimaju sve mjere potrebne kako bi osigurale da se sankcije primjenjuju. Sankcije moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće.

POGLAVLJE VII.

ZAVRŠNE ODREDBE**▼M4***Članak 37.***Izješćivanje**

1. Države članice Komisiji dostavljaju podatke o provedbi članka 11. stavka 2. točaka od (a) do (e) i članka 11. stavka 3. za svaku kalendarsku godinu.

One te podatke dostavljaju elektroničkim putem u roku od 18 mjeseci od završetka izvještajne godine za koju se skupljaju podatci. Podatci se dostavljaju u formatu koji je utvrdila Komisija u skladu sa stavkom 7. ovog članka.

Prvo razdoblje izvješćivanja započinje u prvoj punoj kalendarskoj godini nakon donošenja provedbenog akta kojim se utvrđuje format za izvješćivanje, u skladu sa stavkom 7. ovog članka.

2. Za potrebe provjere usklađenosti s člankom 11. stavkom 2. točkom (b), o količini otpada koji se upotrebljuje za postupke nasipavanja i druge postupke materijalne oporabe države članice izvješćuju odvojeno od količine otpada koji se priprema za ponovnu uporabu ili recikliranje. O preradi otpada u materijale koji će se upotrebljavati za postupke nasipavanja države članice izvješćuju kao o nasipavanju.

Za potrebe provjere usklađenosti s člankom 11. stavkom 2. točkama (c), (d) i (e) i člankom 11. stavkom 3. o količini otpada koji se priprema za ponovnu uporabu države članice izvješćuju odvojeno od količine recikliranog otpada.

3. Države članice Komisiji svake godine dostavljaju podatke o provedbi članka 9. stavaka 4. i 5.

One te podatke dostavljaju elektroničkim putem u roku od 18 mjeseci od završetka izvještajne godine za koju se podatci prikupljaju. Podatci se dostavljaju u formatu koji je utvrdila Komisija u skladu sa stavkom 7. ovog članka.

Prvo razdoblje izvješćivanja započinje u prvoj punoj kalendarskoj godini nakon donošenja provedbenog akta kojim se utvrđuje format za izvješćivanje, u skladu sa stavkom 7. ovog članka.

▼ **M4**

4. Države članice Komisiji za svaku kalendarsku godinu dostavljaju podatke o mineralnim ili sintetskim sredstvima za podmazivanje ili industrijskim uljima koja su stavljena na tržište i otpadnim uljima koja su odvojeno skupljena i obrađena.

Navedene podatke dostavljaju elektroničkim putem u roku od 18 mjeseci od završetka izvještajne godine za koju se podatci prikupljaju. Podatci se dostavljaju u formatu koji je utvrdila Komisija u skladu sa stavkom 7.

Prvo razdoblje izvješćivanja započinje u prvoj punoj kalendarskoj godini nakon donošenja provedbenog akta kojim se utvrđuje format za izvješćivanje, u skladu sa stavkom 7.

5. Podacima koje države članice dostavljaju u skladu s ovim člankom prilaže se izvješće o provjeri kvalitete i izvješće o mjerama poduzetima u skladu s člankom 11.a stavkom 3. i stavkom 8., uključujući, gdje je to primjenjivo, detaljne informacije o prosječnim stopama gubitka. Te se informacije dostavljaju u formatu za izvješćivanje koji je utvrdila Komisija u skladu sa stavkom 7. ovog članka.

6. Komisija revidira podatke dostavljene u skladu s ovim člankom i objavljuje izvješće o rezultatima revizije. Izvješćem se procjenjuju organizacija prikupljanja podataka, izvori podataka i metodologija u uporabi u državama članicama te cjelovitost, pouzdanost, pravovremenost i dosljednost tih podataka. Procjena može uključivati posebne preporuke za poboljšanje. Izvješće se izrađuje nakon prve dostave podataka od strane država članica, a nakon toga svake četiri godine.

7. Komisija najkasnije do 31. ožujka 2019. donosi provedbene akte o utvrđivanju formata za dostavu podataka iz stavaka 1., 3., 4. i 5. ovog članka. Za potrebe izvješćivanja o provedbi članka 11. stavka 2. točaka (a) i (b) države članice koriste format iz Provedbene odluke Komisije od 18. travnja 2012. o upitniku za izvješća država članica o provedbi Direktive 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o otpadu. Za potrebe izvješćivanja o otpadu od hrane, metodologija razvijena u okviru članka 9. stavka 8. uzima se u obzir prilikom osmišljavanja formata za izvješćivanje. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 39. stavka 2. ove Direktive.

Članak 38.

Razmjena informacija i najboljih praksi, tumačenje i prilagodavanje tehničkom napretku

1. Komisija organizira redovitu razmjenu informacija i najboljih praksi među državama članicama, uključujući prema potrebi s regionalnim i lokalnim tijelima, o praktičnoj primjeni i provedbi zahtjeva iz ove Direktive, uključujući o:

- (a) primjeni pravila izračuna utvrđenih u članku 11.a i osmišljavanju mjera i sustava za praćenje tokova komunalnog otpada od razvrstavanja do recikliranja;
- (b) odgovarajućem upravljanju, provedbi, prekograničnoj suradnji;
- (c) inovacijama u području gospodarenja otpadom;

▼ **M4**

- (d) nacionalnim kriterijima za nusproizvode i prestanak statusa otpada iz članka 5. stavka 3. i članka 6. stavaka 3. i 4., olakšanim elektroničkim registrom na razini Unije koji treba uspostaviti Komisija;
- (e) ekonomskim instrumentima i drugim mjerama upotrijebljenima u skladu s člankom 4. stavkom 3. kako bi se potaknulo ostvarenje ciljeva iz tog članka;
- (f) mjerama navedenima u članku 8. stavcima 1. i 2.;
- (g) sprečavanju nastanka otpada i uvođenju sustava kojima se potiče ponovna uporaba i produženje životnog vijeka;
- (h) provedbi obveza koje se odnose na odvojeno skupljanje;
- (i) instrumentima i poticajima za postizanje ciljeva iz članka 11. stavka 2. točaka (c), (d) i (e).

Komisija objavljuje rezultate te razmjene informacija i najboljih praksi.

2. Komisija može izraditi smjernice za tumačenje zahtjeva iz ove Direktive, uključujući u pogledu definicije otpada, sprečavanja nastanka otpada, ponovne uporabe, pripreme za ponovnu uporabu, uporabe, recikliranja, zbrinjavanja i u pogledu primjene pravila izračuna iz članka 11.a.

Komisija izrađuje smjernice za definicije komunalnog otpada i nasipavanja.

Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 38.a radi izmjene ove Direktive kako bi detaljnije uredila primjenu formule za postrojenja za spaljivanje iz Priloga II. točke R1. Mogu se uzeti u obzir lokalni klimatski uvjeti, kao što su jačina hladnoće i potreba za grijanjem, u mjeri u kojoj oni utječu na količinu energije koja se tehnički može upotrijebiti ili proizvesti u obliku električne energije, topline, rashladne energije ili tehnološke pare. Također se mogu uzeti u obzir lokalni uvjeti u najudaljenijim regijama iz članka 349. stavka 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije i na teritorijima iz članka 25. Akta o pristupanju iz 1985. godine.

3. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 38.a radi izmjene priloga IV. i V. s obzirom na znanstveni i tehnički napredak.

Članak 38.a

Delegiranje ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.

2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 7. stavka 1., članka 9. stavka 8., članka 11.a stavka 10., članka 27. stavaka i 4. te članka 38. stavaka 2. i 3. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina počevši od 4. srpnja 2028. Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja razdoblja od pet godina. Delegiranje ovlasti prešutno se produljuje za razdoblja jednako trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju ne usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.

▼ **M4**

3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 7. stavka 1., članka 9. stavka 8., članka 11.a stavka 10., članka 27. stavka 1. i 4. te članka 38. stavaka 2. i 3. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. Odluka ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Prije donošenja delegiranog akta Komisija se savjetuje sa stručnjacima koje je imenovala svaka država članica u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016. ⁽¹⁾.

5. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.

6. Delegirani akt donesen u skladu s člankom 7. stavkom 1., člankom 9. stavkom 8., člankom 11.a stavkom 10., člankom 27. stavkom 1 i 4. te člankom 38. stavcima 2. i 3. stupa na snagu samo ako ni Europski parlament ni Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

*Članak 39.***Postupak odbora**

1. Komisiji pomaže odbor. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EZ) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾.

2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

Ako odbor ne da nikakvo mišljenje, Komisija ne donosi nacrt provedbenog akta i primjenjuje se članak 5. stavak 4. treći podstavak Uredbe (EU) br. 182/2011.

▼ **B***Članak 40.***Prijenos**

1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s odredbama ove Direktive najkasnije do 12. prosinca 2010.

Kada države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.

⁽¹⁾ SL L 123, 12.5.2016., str. 1.

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

▼B

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 41.

Stavljanje izvan snage i prijelazne odredbe

Direktive 75/439/EEZ, 91/689/EEZ i 2006/12/EZ ovim se stavljaju izvan snage s učinkom od 12. prosinca 2010.

Međutim, od 12. prosinca 2008. primjenjuje se sljedeće:

(a) članak 10. stavak 4. Direktive 75/439/EEZ zamjenjuje se sljedećim:

„4. Referentnu mjernu metodu za određivanje sadržaja polikloriranih bifenila i polikloriranih terfenila (PCB/PCT) u otpadnim uljima određuje Komisija. Ta mjera, koja je namijenjena izmjeni elemenata ove Direktive koji nisu ključni, dopunjujući je, donosi se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom koji se spominje u članku 18. stavku 4. Direktive 2006/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2006. o otpadu (*).

(*) SL L 114, 27.4.2006., str. 9.”;

(b) Direktiva 91/689/EEZ mijenja se kako slijedi:

i. članak 1. stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. U smislu ove Direktive ‚opasan otpad’ znači:

— otpad klasificiran kao opasan otpad koji se nalazi na popisu uspostavljenom Odlukom Komisije 2000/532/EZ (*) na temelju priloga I. i II. ovoj Direktivi. Taj otpad mora imati jedno ili više svojstava navedenih u Prilogu III. Pri uvrštavanju u popis uzimaju se u obzir podrijetlo i sastav otpada i, prema potrebi, granične vrijednosti koncentracije. Taj se popis periodično preispituje i prema potrebi revidira. Te mjere, koje su namijenjene izmjeni elemenata ove Direktive koji nisu ključni, dopunjujući je, donose se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom koji se spominje u članku 18. stavku 4. Direktive 2006/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2006. o otpadu (**),

— svaki drugi otpad za koji država članica smatra da pokazuje bilo koje od svojstava navedenih u Prilogu III. Ti se slučajevi prijavljuju Komisiji i preispituju s ciljem prilagođavanja popisa. Te mjere, koje su namijenjene izmjeni elemenata ove Direktive koji nisu ključni, dopunjujući je, donose se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom koji se spominje u članku 18. stavku 4. Direktive 2006/12/EZ.

(*) SL L 226, 6.9.2000., str. 3.

(**) SL L 114, 27.4.2006., str. 9.”;

▼B

ii. članak 9. zamjenjuje se sljedećim:

„*Članak 9.*

Mjere potrebne za prilagodavanje Priloga ovoj Direktivi znanstvenom i tehničkom napretku i revidiranje popisa otpada koji se spominje u članku 1. stavku 4., koje su namijenjene izmjeni elemenata ove Direktive koji nisu ključni, između ostalog dopunjujući je, donose se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom koji se spominje u članku 18. stavku 4. Direktive 2006/12/EZ.”;

(c) Direktiva 2006/12/EZ mijenja se kako slijedi:

i. članak 1. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. U smislu stavka 1. točke (a) primjenjuje se Odluka Komisije 2000/532/EZ (*) koja sadrži popis otpada koji pripada kategorijama navedenim u Prilogu I. ovoj Direktivi. Taj se popis periodično preispituje i prema potrebi revidira. Te mjere, koje su namijenjene izmjeni elemenata ove Direktive koji nisu ključni, dopunjujući je, donose se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom koji se spominje u članku 18. stavku 4.

(*) SL L 226, 6.9.2000., str. 3.”;

ii. članak 17. zamjenjuje se sljedećim:

„*Članak 17.*

Mjere potrebne za prilagodavanje Priloga znanstvenom i tehničkom napretku namijenjene izmjeni elemenata ove Direktive koji nisu ključni donose se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom koji se spominje u članku 18. stavku 4.”;

iii. članak 18. stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuju se članak 5.a stavci od 1. do 4. i članak 7. Odluke 1999/468/EZ, uzimajući u obzir odredbe njezinog članka 8.”.

Upućivanje na Direktive stavljene izvan snage smatra se upućivanjem na ovu Direktivu i treba se tumačiti u skladu s korelacijskom tablicom iz Priloga V.

Članak 42.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 43.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

PRILOG I.

POSTUPCI ZBRINJAVANJA

- D 1 Odlaganje otpada u ili na tlo (npr. odlagalište itd.)
- D 2 Obrada otpada na ili u tlu (na primjer, biološka razgradnja tekućeg ili muljevitog otpada u tlu itd.),
- D 3 Duboko utiskivanje otpada (na primjer, utiskivanje otpada crpkama u bušotine, iscrpljena ležišta soli, prirodne šupljine itd.),
- D 4 Odlaganje otpada u površinske bazene (na primjer, odlaganje tekućeg ili muljevitog otpada u jame, bazene, lagune itd.),
- D 5 Odlaganje otpada na posebno pripremljeno odlagalište (odlaganje u povezane komore koje su zatvorene i izolirane jedna od druge i od okoliša itd.),
- D 6 Ispuštanje otpada u kopnene vode isključujući mora/oceane,
- D 7 Ispuštanje otpada u mora/oceane uključujući i ukapanje u morsko dno
- D 8 Biološka obrada otpada koja nije specificirana drugdje u ovim postupcima a koja za posljedicu ima konačne sastojke i mješavine koje se zbrinjavaju bilo kojim postupkom D 1 – D 12
- D 9 Fizikalno-kemijska obrada otpada koja nije specificirana drugdje u ovim postupcima a koja za posljedicu ima konačne sastojke i mješavine koje se zbrinjavaju bilo kojim postupkom D 1 – D 12 (na primjer isparavanje, sušenje, kalciniranje itd.),
- D 10 Spaljivanje otpada na kopnu
- D 11 Spaljivanje otpada na moru (*)
- D 12 Trajno skladištenje otpada (npr. smještanje spremnika u rudnike itd.)
- D 13 Spajanje ili miješanje otpada prije podvrgavanja bilo kojem od postupaka D 1 – D 12 (**),
- D 14 Ponovno pakiranje otpada prije podvrgavanja bilo kojem od postupaka D 1 – D 13
- D 15 Skladištenje otpada prije primjene bilo kojeg od postupaka zbrinjavanja D 1 – D 14 (osim privremenog skladištenja otpada na lokaciji na kojoj je nastao, prije skupljanja (***)).

(*) Ovaj je postupak zabranjen zakonodavstvom EU-a i međunarodnim konvencijama.

(**) Ako nijedna druga oznaka D nije odgovarajuća, ova može obuhvatiti prethodne postupke prije zbrinjavanja uključujući prethodnu obradu, primjerice, među ostalim, sortiranje, drobljenje, sabijanje, peletiranje, sušenje, usitnjavanje, kondicioniranje prije podvrgavanja bilo kojem od postupaka pod brojem D1 do D12.

(***) Privremeno skladištenje znači prethodno skladištenje u skladu s točkom (10.) članka 3.

▼ B*PRILOG II.***POSTUPCI OPORABE**

R 1 Korištenje otpada uglavnom kao goriva ili drugog načina dobivanja energije (*)

R 2 Obnavljanje/regeneracija otpadnog otapala

▼ M4

R 3 Recikliranje/obnavljanje otpadnih organskih tvari koje se ne koriste kao otapala (uključujući kompostiranje i druge procese biološke pretvorbe) (**)

R 4 Recikliranje/obnavljanje otpadnih metala i spojeva metala (***)

R 5 Recikliranje/obnavljanje drugih otpadnih anorganskih materijala (****)

▼ B

R 6 Regeneracija otpadnih kiselina ili lužina

(*) To obuhvaća postrojenja za spaljivanje namijenjene obradi krutog komunalnog otpada samo kad je njihova energetska efikasnost jednaka ili veća od:

— 0,60 za postrojenja u radu i odobrena u skladu s primjenjivim zakonodavstvom Zajednice prije 1. siječnja 2009.,

— 0,65 za postrojenja koja su odobrena nakon 31. prosinca 2008.,

primjenom sljedeće formule:

Energetska efikasnost = $(E_p - (E_f + E_i)) / (0,97 \times (E_w + E_f))$

gdje:

E_p označava godišnju proizvodnju energije kao toplinske energije ili električne energije. Izračunava se tako da se energija u obliku električne energije pomnoži s 2,6, a toplinska energija proizvedena u komercijalne svrhe množi se s 1,1 (GJ/godina)

E_f označava količinu energije koja godišnje ulazi u sustav a dobivena je iz goriva i služi proizvodnji pare (GJ/godina)

E_w označava godišnju količinu energije sadržane u obrađenom otpadu izračunano primjenom neto kalorične vrijednosti otpada (GJ/godina)

E_i označava godišnju uvezenu količinu energije bez E_w i E_f (GJ/godina)

0,97 je faktor obračuna gubitaka energije zbog pepela na dnu peći i isijavanja.

Ova se formula primjenjuje u skladu s referentnim dokumentom o najboljim dostupnim tehnikama za spaljivanje otpada.

► **M2** Vrijednost formule za energetska učinkovitost množi se s klimatskim korekcijskim faktorom (CCF) kako je prikazano u nastavku:

1. CCF za pogone u funkciji i dopuštene u skladu s važećim zakonodavstvom Unije prije 1. rujna 2015.

CCF = 1 ako je HDD \geq 3 350

CCF = 1,25 ako je HDD \leq 2 150

CCF = $-(0,25/1\ 200) \times \text{HDD} + 1,698$ kada je $2\ 150 < \text{HDD} < 3\ 350$

2. CCF za pogone dopuštene nakon 31. kolovoza 2015. i za pogone u sklopu točke 1. nakon 31. prosinca 2029.:

CCF = 1 ako je HDD \geq 3 350

CCF = 1,12 ako je HDD \leq 2 150

CCF = $-(0,12/1\ 200) \times \text{HDD} + 1,335$ kada je $2\ 150 < \text{HDD} < 3\ 350$

(Dobivena vrijednost CCF-a zaokružiti će se na tri decimalna mjesta).

► **C1** Vrijednost HDD-a (stupanj-dan grijanja) trebala bi se uzeti kao prosječna vrijednost HDD-a za lokaciju pogona za spaljivanje, izračunana za razdoblje od dvadeset uzastopnih godina prije godine za koju je izračunan CCF. Za izračun vrijednosti HDD-a trebala bi se primjenjivati sljedeća metoda koju je utvrdio Eurostat: HDD je jednak $(18\ ^\circ\text{C} - T_m) \times d$ ako je T_m niži od ili jednak $15\ ^\circ\text{C}$ (prag grijanja), a nula ako je T_m viši od $15\ ^\circ\text{C}$, pritom je T_m prosječna $(T_{\text{min}} + T_{\text{max}})/2$ vanjska temperatura u razdoblju od d dana. Izračuni se provode na dnevnoj osnovi ($d = 1$) te se zbrajaju za godinu. ◀ ◀

(**) To obuhvaća pripremu za ponovnu uporabu, plinifikaciju i pirolizu u kojima se sastojci upotrebljuju kao kemikalije te uporabu organskih materijala u obliku nasipavanja.

(***) To obuhvaća pripremu za ponovnu uporabu.

(****) To obuhvaća pripremu za ponovnu uporabu, recikliranje anorganskih građevinskih materijala, uporabu anorganskih materijala u obliku nasipavanja i čišćenje tla koje rezultira oporabom tla.

▼B

- R 7 Oporaba otpadnih sastojaka koji se koriste za smanjivanje onečišćenja
- R 8 Oporaba otpadnih sastojaka iz katalizatora
- R 9 Ponovna prerada otpadnih ulja ili drugi načini ponovne uporabe otpadnih ulja
- R 10 Tretiranje tla otpadom u svrhu poljoprivrednog ili ekološkog poboljšanja
- R 11 Oporaba otpada nastalog bilo kojim postupkom R 1 do R 10
- R 12 Razmjena otpada radi primjene bilo kojeg od postupaka oporabe R 1 do R 11 (*)
- R 13 Skladištenje otpada prije bilo kojeg od postupaka oporabe R 1 do R 12 (osim privremenog skladištenja otpada na lokaciji na kojoj je nastao, prije skupljanja (**)).

(*) Ako nijedna druga oznaka R nije odgovarajuća, ova može obuhvatiti prethodne postupke prije oporabe uključujući prethodnu obradu kao što su među ostalim rastavljanje, sortiranje, drobljenje, sabijanje, peletiranje, sušenje, usitnjavanje, kondicioniranje, prepakiranje, odvajanje, stapanje ili miješanje prije podvrgavanja bilo kojem od postupaka pod brojem R1 do R11.

(**) „Privremeno skladištenje” znači prethodno skladištenje u smislu točke 10. članka 3.

▼ **M1***PRILOG III.***SVOJSTVA OTPADA KOJA GA ČINE OPASNIM**

HP 1 „**Eksplozivno**“: otpad u kojem zbog kemijskih reakcija može doći do proizvodnje plina pri takvim temperaturama i tlaku te takvoj brzini da to može dovesti do štetnih posljedica na okruženje. Obuhvaćeni su pirotehnički otpad, eksplozivni organski peroksidni otpad i eksplozivni samoreagirajući otpad.

Kad otpad sadržava jednu ili više tvari koje su razvrstane u razrede opasnosti i prema šiframa kategorija i šiframa oznaka upozorenja iz tablice 1., otpad se, prema potrebi i razmjerno, u pogledu oznake HP 1 ocjenjuje u skladu s ispitnim metodama. Ako prisutnost tvari, smjese ili nekog dijela ukazuje na eksplozivnost otpada, otpad se klasificira kao opasan oznakom HP 1.

Tablica 1.: Razred opasnosti, šifre kategorija i šifre oznaka upozorenja za sastojke otpada radi njegove klasifikacije kao opasnog oznakom HP 1:

Razred opasnosti i šifre kategorija	Šifre oznaka upozorenja
Nest. ekspl.	H 200
Ekspl. 1.1	H 201
Ekspl. 1.2	H 202
Ekspl. 1.3	H 203
Ekspl. 1.4	H 204
Samoreag. A	H 240
Organ. peroks. A	
Samoreag. B	H 241
Organ. peroks. B	

HP 2 „**Oksidirajuće**“: otpad koji može, uglavnom s pomoću kisika, izazvati ili pospješiti zapaljenje drugih materijala.

Kad otpad sadržava jednu ili više tvari koje su razvrstane u razrede opasnosti i prema šiframa kategorija i šiframa oznaka upozorenja iz tablice 2., otpad se, prema potrebi i razmjerno, u pogledu oznake HP 2 ocjenjuje u skladu s ispitnim metodama. Ako prisutnost tvari, smjese ili nekog dijela ukazuje na oksidiranje otpada, otpad se klasificira kao opasan oznakom HP 2.

Tablica 2.: Razred opasnosti i šifre kategorija i šifre oznaka upozorenja radi njegove klasifikacije kao opasnog oznakom HP 2:

Razred opasnosti i šifre kategorije	Šifre oznaka upozorenja
Oks. plin 1	H 270
Oks. tekućina 1	H 271
Oks. krutina 1	

▼ **M1**

Razred opasnosti i šifre kategorije	Šifre oznaka upozorenja
Oks. tekućina 2, oks. tekućina 3	H 272
Oks. krutina 2, oks. krutina 3	

HP 3 „Zapaljivo”:

- zapaljiv tekući otpad tekući otpad s plamištem ispod 60 °C ili otpadno plinsko ulje, dizel i laka loživa ulja s plamištem između > 55 °C i ≤ 75 °C;
- zapaljive piroforne tekućine i kruti otpad kruti ili tekući otpad koji se čak i u malim količinama može zapaliti u roku od pet minuta nakon dodira sa zrakom;
- zapaljiv kruti otpad kruti otpad koji je lako zapaljiv ili može izazvati ili pospješiti požar trenjem;
- zapaljiv plinoviti otpad plinoviti otpad koji u dodiru sa zrakom može planuti pri temperaturi od 20 °C i standardnom tlaku od 101,3 kPa;
- otpad koji reagira s vodom otpad koji u dodiru s vodom oslobađa zapaljive plinove u opasnim količinama;
- ostali zapaljiv otpad zapaljivi aerosoli, zapaljiv samozagrijavajući otpad, zapaljivi organski peroksidi i zapaljiv samoreagirajući otpad.

Kad otpad sadržava jednu ili više tvari koje su razvrstane u jedan od sljedećih razreda opasnosti i prema šiframa kategorija i šiframa oznaka upozorenja iz tablice 3., otpad se, prema potrebi i razmjerno, ocjenjuje u skladu s ispitnim metodama. Ako prisutnost tvari, smjese ili nekog dijela ukazuje na zapaljivost otpada, otpad se klasificira kao opasan oznakom HP 3.

Tablica 3.: Razred opasnosti i šifre kategorija i šifre oznaka upozorenja za sastojke otpada radi njegove klasifikacije kao opasnog oznakom HP 3:

Razred opasnosti i šifre kategorije	Šifre oznaka upozorenja
Zapalj. plin 1	H220
Zapalj. plin 2	H221
Aerosol 1	H222
Aerosol 2	H223
Zapalj. tekućina 1	H224
Zapalj. tekućina 2	H225
Zapalj. tekućina 3	H226
Zapalj. krutina 1	H228
Zapalj. krutina 2	

▼ **M1**

Razred opasnosti i šifre kategorije	Šifre oznaka upozorenja
Samoreag. CD	H242
Samoreag. EF	
Organ. peroks. CD	
Organ. peroks. F	
Pirof. tekućina 1	H250
Pirof. krutina 1	
Samozagr. 1	H251
Samozagr. 2	H252
Reakc. s vodom 1	H260
Reakc. s vodom 2	H261
Reakc. s vodom 3	

HP 4 „Nadražujuće – kožne iritacije i ozljede oka”: otpad u dodiru s kojim mogu nastati kožne iritacije ili koji može izazvati ozljede oka.

Kad otpad sadržava jednu ili više tvari u koncentracijama iznad granične vrijednosti, a koje su razvrstane u jedan od sljedećih razreda opasnosti i prema šiframa kategorija i šiframa oznaka upozorenja, a koncentracijama su jednake graničnoj vrijednosti ili je premašuju, otpad se klasificira kao opasan oznakom HP 4.

Granična vrijednost koja se uzima u obzir pri ocjenjivanju u pogledu razreda opasnosti „Nagriz. kožu” 1A (H314), „Nadraž. za kožu” 2 (H315), „Ozlj. oka” 1 (H318) i „Nadraž. oka” 2 (H319) iznosi 1 %.

Ako je zbroj koncentracija svih tvari koje su razvrstane kao „Nagriz. kožu.” 1A (H314) jednak ili premašuje 1 %, otpad se klasificira kao opasan oznakom HP 4.

Ako je zbroj koncentracija svih tvari koje su razvrstane kao H318 jednak ili premašuje 10 %, otpad se klasificira kao opasan oznakom HP 4.

Ako je zbroj koncentracija svih tvari koje su razvrstane kao H315 i H319 jednak ili premašuje 20 %, otpad se klasificira kao opasan oznakom HP 4.

Treba imati na umu da se otpad koji sadržava tvari razvrstane kao H314 („Nagriz. kožu” kategorije 1A, 1B ili 1C) u količinama koje su jednake ili veće od 5 % klasificira kao opasan oznakom HP 8. HP 4 se ne primjenjuje ako je otpad već klasificiran kao HP 8.

HP 5 „Specifična toksičnost za ciljni organ/aspiracijska toksičnost”: otpad koji može izazvati specifičnu toksičnost za ciljni organ uslijed jednokratnog ili ponovljenog izlaganja ili koji može izazvati učinke akutne toksičnosti nakon aspiracije.

▼ **M1**

Kad otpad sadržava jednu ili više tvari koje su razvrstane u jedan ili više od sljedećih razreda opasnosti i prema šiframa kategorija i šiframa oznaka upozorenja iz tablice 4., a dosegnuta je ili premašena jedna ili više graničnih vrijednosti koncentracija iz tablice 4., otpad se klasificira kao opasan oznakom HP 5. Kad su tvari koje su razvrstane u razred specifične toksičnosti za ciljne organe prisutne u otpadu, pojedinačna tvar mora biti prisutna u graničnoj vrijednosti koncentracije ili iznad nje da bi otpad bio klasificiran kao opasan oznakom HP 5.

Kad otpad sadržava jednu ili više tvari koje su razvrstane kao Aspir. toks. 1, a zbroj tih tvari jednak je graničnoj vrijednosti koncentracija ili je premašuje, otpad se klasificira kao opasan oznakom HP 5 isključivo ako sveukupna kinematička viskoznost (pri 40 °C) ne premašuje 20,5 mm²/s. ⁽¹⁾

Tablica 4.: Razred opasnosti i šifre kategorije i šifre oznaka upozorenja za sastojke otpada i odgovarajuće granične vrijednosti koncentracija radi njegove klasifikacije kao opasnog oznakom HP 5

Razred opasnosti i šifre kategorije	Šifre oznaka upozorenja	Granične vrijednosti koncentracija
TCOJ 1	H370	1 %
TCOJ 2	H371	10 %
TCOJ 3	H335	20 %
TCOP 1	H372	1 %
TCOP 2	H373	10 %
Aspir. toks. 1	H304	10 %

HP 6 „Akutna toksičnost”: otpad koji može izazvati učinke akutne toksičnosti nakon oralne ili dermalne primjene ili inhalacijskim putem.

Ako je zbroj koncentracija svih tvari sadržanih u otpadu koje su razvrstane u razred opasnosti akutne toksičnosti i prema šiframa kategorijama i šiframa oznaka upozorenja iz tablice 5. jednak graničnoj vrijednosti navedenoj u toj tablici ili premašuje, otpad se klasificira kao opasan oznakom HP 6. Ako je u otpadu prisutno više tvari koje su razvrstane kao akutno toksične, zbroj koncentracija potreban je isključivo za tvari koje pripadaju istoj kategoriji opasnosti.

Sljedeće se granične vrijednosti uzimaju u obzir pri ocjenjivanju:

— Za akutnu toks. 1, 2 ili 3 (H300, H310, H330, H301, H311, H331): 0,1 %

— Za akutnu toks. 4 (H302, H312, H332): 1 %.

Tablica 5.: Razred opasnosti i šifre kategorije i šifre oznaka upozorenja za sastojke otpada i odgovarajuće granične vrijednosti koncentracija radi njegove klasifikacije kao opasnog oznakom HP 6

⁽¹⁾ Kinematička viskoznost određuje se isključivo za tekućine.

▼ **M1**

Razred opasnosti i šifre kategorije	Šifre oznaka upozorenja	Granične vrijednosti koncentracija
Akutna toks. 1 (oralna)	H300	0,1 %
Akutna toks. 2 (oralna)	H300	0,25 %
Akutna toks. 3 (oralna)	H301	5 %
Akutna toks. 4 (oralna)	H302	25 %
Akutna toks. 1 (dermalna)	H310	0,25 %
Akutna toks. 2 (dermalna)	H310	2,5 %
Akutna toks. 3 (dermalna)	H311	15 %
Akutna toks. 4 (dermalna)	H312	55 %
Akutna toks. 1 (inhal.)	H330	0,1 %
Akutna toks. 2 (inhal.)	H330	0,5 %
Akutna toks. 3 (inhal.)	H331	3,5 %
Akutna toks. 4 (inhal.)	H332	22,5 %

HP 7 „Karcinogeno”: otpad koji izaziva rak ili povećava njegovu pojavnost.

Kad otpad sadržava tvar koja je razvrstana u jedan od sljedećih razreda opasnosti i prema šiframa kategorija i šiframa oznaka upozorenja te koja je jednaka ili premašuje jednu od sljedećih graničnih koncentracija iz tablice 6., otpad se klasificira kao opasan oznakom HP 7. Kad je u otpadu prisutno više tvari koje su razvrstane kao karcinogene, pojedinačna tvar mora biti prisutna u graničnoj vrijednosti koncentracija ili iznad nje da bi otpad bio klasificiran kao opasan oznakom HP 7.

Tablica 6.: Razred opasnosti i šifre kategorije i šifre oznaka upozorenja za sastojke otpada i odgovarajuće granične vrijednosti koncentracija radi njegove klasifikacije kao opasnog oznakom HP 7

Razred opasnosti i šifre kategorije	Šifre oznaka upozorenja	Granične vrijednosti koncentracija
Karc. 1A	H350	0,1 %
Karc. 1B		
Karc. 2	H351	1,0 %

HP 8 „Nagrizajuće”: otpad u dodiru s kojim može doći do nagrizajućeg djelovanja na kožu.

Kad otpad sadržava jednu ili više tvari koje su razvrstane kao „Nagriz. kožu” kategorije 1A, 1B ili 1C (H314), a zbroj njihovih koncentracija jednak je ili premašuje 5 %, otpad se klasificira kao opasan oznakom HP 8.

Granična vrijednost koja se uzima u obzir pri ocjenjivanju u pogledu razreda opasnosti „Nagriz. kožu” kategorije 1A, 1B, 1C (H314) iznosi 1,0 %.

HP 9 „Zarazno”: otpad koji sadržava održive mikroorganizme ili njihove toksine za koje se vjeruje ili se pouzdano zna da uzrokuju bolesti ljudi i drugih živih organizama.

▼ **M1**

Dodjela oznake HP 9 ocjenjuje se prema pravilima utvrđenim u referentnim dokumentima ili zakonodavstvu u državama članicama.

HP 10 „Toksično za reprodukciju”: otpad koji negativno utječe na seksualnu funkciju i plodnost muškaraca i žena te na razvojnu toksičnost potomka.

Kad otpad sadržava tvar koja je razvrstana u jedan od sljedećih razreda opasnosti i prema šiframa kategorija i šiframa oznaka upozorenja te čija je koncentracija jednaka ili premašuje jednu od sljedećih graničnih vrijednosti koncentracija iz tablice 7., otpad se klasificira kao opasan oznakom HP 10. Kad je u otpadu prisutno više tvari koje su razvrstane kao toksične za reprodukciju, pojedinačna tvar mora biti prisutna u graničnoj vrijednosti koncentracija ili iznad nje da bi otpad bio klasificiran kao opasan oznakom HP 10.

Tablica 7.: Razred opasnosti i šifre kategorije i šifre oznaka upozorenja za sastojke otpada i odgovarajuće granične vrijednosti koncentracija radi njegove klasifikacije kao opasnog oznakom HP 10

Razred opasnosti i šifre kategorije	Šifre oznaka upozorenja	Granične vrijednosti koncentracija
Repr. 1A	H360	0,3 %
Repr. 1B		
Repr. 2	H361	3,0 %

HP 11 „Mutageno”: otpad koji može izazvati mutaciju koja je trajna promjena količine ili strukture genetskog materijala stanice.

Kad otpad sadržava tvar koja je razvrstana u jedan od sljedećih razreda opasnosti i prema šiframa kategorija i šiframa oznaka upozorenja te čija je koncentracija jednaka ili premašuje jednu od sljedećih graničnih vrijednosti koncentracija iz tablice 8., otpad se klasificira kao opasan oznakom HP 11. Kad je u otpadu prisutno više tvari koje su razvrstane kao mutagene, pojedinačna tvar mora biti prisutna u graničnoj vrijednosti koncentracija ili iznad nje da bi otpad bio klasificiran kao opasan oznakom HP 11.

Tablica 8.: Razred opasnosti i šifre kategorije i šifre oznaka upozorenja za sastojke otpada te odgovarajuće granične vrijednosti koncentracija radi njegove klasifikacije kao opasnog oznakom HP 11

Razred opasnosti i šifre kategorije	Šifre oznaka upozorenja	Granične vrijednosti koncentracija
Muta. 1A	H340	0,1 %
Muta. 1B		
Muta. 2	H341	1,0 %

▼ M1

HP 12 „Oslobađanje akutno toksičnih plinova”: otpad koji u dodiru s vodom ili kiselinom oslobađa akutno toksične plinove (akutna toks. 1, 2 ili 3).

Kad otpad sadržava tvar koja je dodijeljena jednoj od sljedećih dopunskih oznaka upozorenja – EUH029, EUH031 i EUH032, klasificira se kao opasan oznakom HP 12 u skladu s ispitnim metodama ili smjernicama.

HP 13 „Senzibilizirajuće”: otpad koji sadržava jednu ili više tvari za koje se zna da imaju sposobnost izazvati reakciju senzibilizacije (preosjetljivosti) kože ili dišnih organa.

Kad otpad sadržava tvar koja je razvrstana kao senzibilizirajuća i dodijeljena oznaci upozorenja H317 ili H334, a jedna je pojedinačna tvar jednaka graničnoj vrijednosti koncentracije od 10 % ili je premašuje, otpad se klasificira kao opasan oznakom HP 13.

▼ M3

HP 14 „Ekotoksično”: otpad koji predstavlja ili može predstavljati neposredne ili odgođene rizike za jedan ili više sektora okoliša.

Otpad koji ispunjava bilo koji od sljedećih uvjeta razvrstava se kao opasan oznakom HP 14:

— otpad koji sadržava tvar koja je razvrstana kao tvar koja oštećuje ozonski sloj te joj je dodijeljena šifra oznake upozorenja H420 u skladu s Uredbom (EZ) br. 1272/2008 Europskog parlamenta i Vijeća⁽¹⁾, a koncentracija te tvari jednaka je graničnoj vrijednosti koncentracije od 0,1 % ili je premašuje.

$$[c(H420) \geq 0,1 \ %]$$

— otpad koji sadržava jednu ili više tvari koje su razvrstane kao akutno toksične u vodenom okolišu te im je dodijeljena šifra oznake upozorenja H400 u skladu s Uredbom (EZ) br. 1272/2008, a zbroj koncentracija tih tvari jednak je graničnoj vrijednosti koncentracije od 25 % ili je premašuje. Gornja granična vrijednost od 0,1 % primjenjuje se na te tvari.

$$[\Sigma c (H400) \geq 25 \ %]$$

— otpad koji sadržava jednu ili više tvari koje su razvrstane kao kronično toksične u vodenom okolišu 1., 2. ili 3. kategorije te im je dodijeljena jedna ili više šifri oznaka upozorenja H410, H411 ili H412 u skladu s Uredbom (EZ) br. 1272/2008, a zbroj koncentracija svih tvari koje su razvrstane kao kronično toksične u vodenom okolišu 1. kategorije (H410) pomnožen sa 100, dodan zbroju koncentracija svih tvari koje su razvrstane kao kronično toksične u vodenom okolišu 2. kategorije (H411) pomnoženom sa 10 i dodan zbroju koncentracija svih tvari koje su razvrstane kao kronično toksične u vodenom okolišu 3. kategorije (H412) jednak je graničnoj vrijednosti koncentracije od 25 % ili je premašuje. Gornja granična vrijednost od 0,1 % primjenjuje se na tvari koje su razvrstane kao H410 i gornja granična vrijednost od 1 % primjenjuje se na tvari koje su razvrstane kao H411 ili H412.

$$[100 \times \Sigma c (H410) + 10 \times \Sigma c (H411) + \Sigma c (H412) \geq 25 \ %]$$

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1272/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o razvrstavanju, označavanju i pakiranju tvari i smjesa, o izmjeni i stavljanju izvan snage Direktive 67/548/EEZ i Direktive 1999/45/EZ i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1907/2006 (SL L 353, 31.12.2008., str. 1.).

▼ M3

— otpad koji sadržava jednu ili više tvari koje su razvrstane kao kronično toksične u vodenom okolišu 1., 2., 3. ili 4. kategorije te im je dodijeljena jedna ili više šifri oznaka upozorenja H410, H411, H412 ili H413 u skladu s Uredbom (EZ) br. 1272/2008, a zbroj koncentracija svih tvari koje su razvrstane kao kronično toksične u vodenom okolišu jednak je graničnoj vrijednosti koncentracije od 25 % ili je premašuje. Gornja granična vrijednost od 0,1 % primjenjuje se na tvari koje su razvrstane kao H410 i gornja granična vrijednost od 1 % primjenjuje se na tvari koje su razvrstane kao H411, H412 ili H413.

$$[\Sigma c \text{ H410} + \Sigma c \text{ H411} + \Sigma c \text{ H412} + \Sigma c \text{ H413} \geq 25 \%]$$

Pri čemu je: Σ = zbroj i c = koncentracije tvari.

▼ M1

HP 15 „Otpad koji može imati prethodno navedena opasna svojstva koja izvorni otpad nije izravno pokazivao”.

Kad otpad sadržava jednu ili više tvari dodijeljenih jednoj od oznaka upozorenja ili dopunskih oznaka upozorenja iz tablice 9., otpad se klasificira kao opasan oznakom HP 15, osim ako je otpad u takvu obliku da ni u kojim uvjetima ne može ispoljiti eksplozivna ili potencijalno eksplozivna svojstva.

Tablica 9.: Oznake upozorenja i dopunske oznake upozorenja za sastojke otpada radi njegove klasifikacije kao opasnog oznakom HP 15:

Oznake upozorenja/dopunske oznake upozorenja	
U vatri može izazvati eksploziju ogromnih razmjera	H205
Eksplozivno u suhom stanju	EUH001
Može stvarati eksplozivne perokside	EUH019
Opasnost od eksplozije ako se zagrijava u zatvorenom prostoru	EUH044

K tomu, države članice mogu označiti otpad kao opasan oznakom HP 15 na temelju drugih primjenjivih kriterija, poput ocjenjivanja eluata.

▼ M3**▼ C2**

Ispitne metode

Metode koje treba upotrebljavati opisane su u Uredbi Komisije (EZ) br. 440/2008 ⁽¹⁾ i drugim relevantnim napomenama Europskog odbora za normizaciju ili drugim međunarodno priznatim ispitnim metodama i smjernicama.

⁽¹⁾ ► **C2** Uredba Komisije (EZ) br. 440/2008 od 30. svibnja 2008. o utvrđivanju ispitnih metoda u skladu s Uredbom (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) (SL L 142, 31.5.2008., str. 1.). ◀

PRILOG IV.

PRIMJERI MJERA SPREČAVANJA NASTANKA OTPADA KOJE SE SPOMINJU U ČLANKU 29.

Mjere koje mogu utjecati na okvirne uvjete koji se odnose na proizvodnju otpada

1. Primjena mjera planiranja ili drugih ekonomskih instrumenata kojima se promiče učinkovita uporaba resursa.
2. Promicanje istraživanja i razvoja na području postizanja čistijih tehnologija i proizvoda s manje otpada, te širenje i uporaba rezultata takvog istraživanja i razvoja.
3. Razvoj učinkovitih i sadržajnih pokazatelja opterećenja na okoliš povezanih s proizvodnjom otpada s u cilju doprinosa sprečavanju nastanka otpada na svim razinama, od uspoređivanja proizvoda na razini Zajednice, preko djelovanja lokalnih vlasti, do nacionalnih mjera.

Mjere koje mogu utjecati na fazu dizajna, proizvodnje i distribucije

4. Promicanje ekodizajna (sustavne integracije aspekata zaštite okoliša u dizajn proizvoda s ciljem unapređenja ponašanja proizvoda s obzirom na zaštitu okoliša u cijelom životnom vijeku proizvoda).
5. Pružanje informacija o tehnikama sprečavanja nastanka otpada s ciljem jednostavnije primjene najboljih dostupnih tehnika u industriji.
6. Organiziranje izobrazbe nadležnih tijela u pogledu uključivanja zahtjeva za sprečavanje nastanka otpada u dozvole na temelju ove Direktive i Direktive 96/61/EZ.
7. Uključivanje mjera za sprečavanje proizvodnje otpada u postrojenjima koja nisu obuhvaćena Direktivom 96/61/EZ. Ako je potrebno, te mjere mogu obuhvaćati procjene ili planove sprečavanja nastanka otpada.
8. Organiziranje kampanja za podizanje svijesti ili pružanje pomoći poduzećima u pogledu financijske potpore, savjeta pri donošenju odluka i drugo. Te će mjere vjerojatno biti posebno učinkovite ako su usmjerene na mala i srednja poduzeća i prilagođene njima te kad djeluju putem dobro uhodanih poslovnih mreža.
9. Sklapanje dobrovoljnih sporazuma, organiziranje foruma potrošača/proizvođača ili sektorskih pregovora kako bi se relevantni poslovni ili industrijski sektori potaknuli na izradu vlastitih planova ili ciljeva sprečavanja nastanka otpada ili zamjenu proizvoda ili njihove ambalaže koji proizvode previše otpada.
10. Promicanje provjerenih sustava za gospodarenje okolišem, uključujući sustave EMAS i ISO 14001.

Mjere koje mogu utjecati na fazu potrošnje i uporabe

11. Ekonomski instrumenti kao što su inicijative za odgovornije ponašanje potrošača prema okolišu u smislu kupnje proizvoda sa što manje ambalaže ili uvođenje obveze plaćanja ambalaže za potrošače za inače besplatni ambalažni artikl ili element.
12. Organizacija kampanja podizanja svijesti i pružanje informacija usmjereno na širu javnost ili određenu kategoriju potrošača.
13. Promicanje provjerenih ekonaljepnica.

▼B

14. Postizanje dogovora s industrijom, putem studija o proizvodima poput onih koji se organiziraju u okviru integriranih politika za proizvode, ili s trgovcima na malo o dostupnosti informacija o sprečavanju nastanka otpada i dostupnosti proizvoda koji u manjoj mjeri utječu na okoliš.
15. U kontekstu javnih i korporativnih nabava, integracija kriterija zaštite okoliša i sprečavanja nastanka otpada u pozive na dostavu ponuda i ugovore, u skladu s Priručnikom za javne nabave s obzirom na zaštitu okoliša koji je izdala Komisija 29. listopada 2004.
16. Promicanje ponovne uporabe i/ili popravka odgovarajućih odbačenih proizvoda ili njihovih sastavnih dijelova, posebno putem obrazovnih, gospodarskih, logističkih i drugih mjera kao što su pružanje potpore ovlaštenim centrima i mrežama za popravak i ponovnu uporabu, posebno u gusto naseljenim regijama.

▼ M4

PRILOG IV.a

PRIMJERI EKONOMSKIH INSTRUMENATA I DRUGIH MJERA ZA PRUŽANJE POTICAJA ZA PRIMJENU HIJERARHIJE OTPADA IZ ČLANKA 4. STAVKA 3. ⁽¹⁾

1. Naknade i ograničenja za odlaganje i spaljivanje otpada koji potiču sprečavanje nastanka otpada i recikliranje, zadržavajući pritom odlaganje kao najmanje poželjnu opciju gospodarenja otpadom;
2. programi „plati koliko baciš”, u okviru kojih proizvođači otpada plaćaju na osnovi stvarne količine nastalog otpada i kojima se pružaju poticaji za odvajanje na izvoru otpada koji se može reciklirati i za smanjenje miješanog otpada;
3. fiskalni poticaji za donaciju proizvoda, osobito hrane;
4. programi proširene odgovornosti proizvođača za različite vrste otpada i mjere za povećanje njihove učinkovitosti, isplativosti i upravljanja;
5. programi povrata pologa i druge mjere za poticanje učinkovitog skupljanja rabljenih proizvoda i materijala;
6. razborito planiranje ulaganja u infrastrukturu za gospodarenje otpadom, među ostalim putem fondova Unije;
7. održiva javna nabava za poticanje boljeg gospodarenja otpadom i uporabe recikliranih proizvoda i materijala;
8. postupno ukidanje subvencija koje nisu u skladu s hijerarhijom otpada;
9. uporaba fiskalnih mjera ili drugih sredstava za promicanje uporabe proizvoda i materijala koji su pripremljeni za ponovnu uporabu ili reciklirani;
10. potpora istraživanju i inovacijama u području ponovne proizvodnje i naprednih tehnologija recikliranja;
11. uporaba najboljih raspoloživih tehnika za obradu otpada;
12. ekonomski poticaji za regionalna i lokalna tijela, osobito za promicanje sprečavanja nastanka otpada i jačanje sustava odvojenog skupljanja otpada, uz izbjegavanje davanja potpore odlaganju na odlagališta ili spaljivanju;
13. kampanje za podizanje osviještenosti javnosti, osobito u pogledu odvojenog skupljanja, sprečavanja nastanka otpada i smanjenja količine smeća te uvrštavanja tih problema u obrazovanje i osposobljavanje;
14. sustavi za koordinaciju, među ostalim digitalnim sredstvima, među svim nadležnim javnim tijelima uključenima u gospodarenje otpadom;
15. promicanje stalnog dijaloga i suradnje među svim dionicima u gospodarenju otpadom te poticanje dobrovoljnih sporazuma i izvješćivanja poduzeća o otpadu.

⁽¹⁾ Iako ti instrumenti i mjere mogu pružiti poticaje za sprečavanje nastanka otpada, što je najviša razina hijerarhije otpada, sveobuhvatni popis konkretnijih primjera tih mjera sprečavanja nastanka otpada nalazi se u Prilogu IV.

▼ **M4***PRILOG IV.b***PLAN PROVEDBE KOJI SE PODNOSI U SKLADU S ČLANKOM 11.
STAVKOM 3.**

Plan provedbe koji se podnosi u skladu s člankom 11. stavkom 3. sadržava sljedeće:

1. procjenu prijašnjih, trenutačnih ili predviđenih stopa recikliranja, odlaganja i drugih vrsta obrade komunalnog otpada i tokova od kojih se sastoji;
2. procjenu provedbe planova gospodarenja otpadom i programa za sprečavanje nastanka otpada uspostavljenih u skladu s člancima 28. i 29.;
3. razloge zbog kojih država članica smatra da relevantni cilj utvrđen u članku 11. stavku 2. možda neće moći ostvariti u roku zadanom u tom članku i procjenu produljenja vremena koje je potrebno za ostvarenje tog cilja;
4. mjere potrebne za ostvarenje ciljeva utvrđenih u članku 11. stavcima 2. i 5. koje se primjenjuju na državu članicu tijekom produljenja vremena, uključujući odgovarajuće ekonomske instrumente i druge mjere za davanje poticaja za primjenu hijerarhije otpada iz članka 4. stavka 1. i Priloga IV.a;
5. raspored provedbe mjera utvrđenih u točki 4., utvrđivanje tijela nadležnog za njihovu provedbu i procjenu njihova pojedinačnog doprinosa ostvarenju ciljeva koji se primjenjuju u slučaju produljenja vremena;
6. informacije o financiranju gospodarenja otpadom u skladu s načelom „onečišćivač plaća”;
7. mjere za poboljšanje kvalitete podataka, prema potrebi, s ciljem boljeg planiranja i praćenja rezultata u području gospodarenja otpadom.

PRILOG V.

KORELACIJSKA TABLICA

Direktiva 2006/12/EZ	Ova Direktiva
Članak 1. stavak 1. točka (a)	Članak 3. stavak 1.
Članak 1. stavak 1. točka (b)	Članak 3. stavak 5.
Članak 1. stavak 1. točka (c)	Članak 3. stavak 6.
Članak 1. stavak 1. točka (d)	Članak 3. stavak 9.
Članak 1. stavak 1. točka (e)	Članak 3. stavak 19.
Članak 1. stavak 1. točka (f)	Članak 3. stavak 15.
Članak 1. stavak 1. točka (g)	Članak 3. stavak 10.
Članak 1. stavak 2.	Članak 7.
Članak 2. stavak 1.	Članak 2. stavak 1.
Članak 2. stavak 1. točka (a)	Članak 2. stavak 1. točka (a)
Članak 2. stavak 1. točka (b)	Članak 2. stavak 2.
Članak 2. stavak 1. točka (b) podtočka i.	Članak 2. stavak 1. točka (d)
Članak 2. stavak 1. točka (b) podtočka ii.	Članak 2. stavak 2. točka (d)
Članak 2. stavak 1. točka (b) podtočka iii.	Članak 2. stavak 1. točka (f) i stavak 2. točka (c)
Članak 2. stavak 1. točka (b) podtočka iv.	Članak 2. stavak 2. točka (a)
Članak 2. stavak 1. točka (b) podtočka v.	Članak 2. stavak 1. točka (e)
Članak 2. stavak 2.	Članak 2. stavak 4.
Članak 3. stavak 1.	Članak 4.
Članak 4. stavak 1.	Članak 13.
Članak 4. stavak 2.	Članak 36. stavak 1.
Članak 5.	Članak 16.
Članak 6.	—
Članak 7.	Članak 28.
Članak 8.	Članak 15.
Članak 9.	Članak 23.
Članak 10.	Članak 23.
Članak 11.	Članci 24. i 25.
Članak 12.	Članak 26.
Članak 13.	Članak 34.
Članak 14.	Članak 35.
Članak 15.	Članak 14.

▼B

Direktiva 2006/12/EZ	Ova Direktiva
Članak 16.	Članak 37.
Članak 17.	Članak 38.
Članak 18. stavak 1.	Članak 39. stavak 1.
—	Članak 39. stavak 2.
Članak 18. točka 2.	—
Članak 18. točka 3.	Članak 39. stavak 3.
Članak 19.	Članak 40.
Članak 20.	—
Članak 21.	Članak 42.
Članak 22.	Članak 43.
Prilog I.	—
Prilog II.A	Prilog I.
Prilog II.B	Prilog II.

Direktiva 75/439/EEZ	Ova Direktiva
Članak 1. stavak 1.	Članak 3. stavak 18.
Članak 2.	Članci 13. i 21.
Članak 3. stavak 1. i 2.	—
Članak 3. stavak 3.	Članak 13.
Članak 4.	Članak 13.
Članak 5. stavak 1.	—
Članak 5. stavak 2.	—
Članak 5. stavak 3.	—
Članak 5. stavak 4.	Članci 26. i 34.
Članak 6.	Članak 23.
Članak 7. točka (a)	Članak 13.
Članak 7. točka (b)	—
Članak 8. stavak 1.	—
Članak 8. stavak 2. točka (a)	—
Članak 8. stavak 2. točka (b)	—
Članak 8. stavak 3.	—
Članak 9.	—
Članak 10. stavak 1.	Članak 18.

▼**B**

Direktiva 75/439/EEZ	Ova Direktiva
Članak 10. stavak 2.	Članak 13.
Članak 10. stavak 3. i 4.	—
Članak 10. stavak 5.	Članci 19., 21., 25., 34. i 35.
Članak 11.	—
Članak 12.	Članak 35.
Članak 13. stavak 1.	Članak 34.
Članak 13. stavak 2.	—
Članak 14.	—
Članak 15.	—
Članak 16.	—
Članak 17.	—
Članak 18.	Članak 37.
Članak 19.	—
Članak 20.	—
Članak 21.	—
Članak 22.	—
Prilog I.	—

Direktiva 91/689/EEZ	Ova Direktiva
Članak 1. stavak 1.	—
Članak 1. stavak 2.	—
Članak 1. stavak 3.	—
Članak 1. stavak 4.	Članak 3. stavak 2. i članak 7.
Članak 1. stavak 5.	Članak 20.
Članak 2. stavak 1.	Članak 23.
Članak 2. stavci 2. do 4.	Članak 18.
Članak 3.	Članci 24., 25. i 26.
Članak 4. stavak 1.	Članak 34. stavak 1.
Članak 4. stavci 2. i 3.	Članak 35.
Članak 5. stavak 1.	Članak 19. stavak 1.
Članak 5. stavak 2.	Članak 34. stavak 2.
Članak 5. stavak 3.	Članak 19. stavak 2.
Članak 6.	Članak 28.

▼B

Direktiva 91/689/EEZ	Ova Direktiva
Članak 7.	—
Članak 8.	—
Članak 9.	—
Članak 10.	—
Članak 11.	—
Članak 12.	—
Prilozi I. i II.	—
Prilog III.	Prilog III.